

INHEEMSE ZAKEN

— De heer P. Bakker, die in 1960 wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd ons bedrijf heeft verlaten, is op 12 januari 1964 overleden.

— De Ondernemingsraad Maanweg zal voortaan niet meer sprekkur houden in de spreekkamer naast de spreekkamer aan hoofdbouwweg, maar in de spreekkamer aan de andere kant van de hal, naast de Kamer van de heer Koning.

— Naar aanleiding van een op 23 januari j.l. in Brussel aangevangen vergadering van de EUDOSPAC-organisatie heeft de Duitse televisie de dag daarop in een der journaals een korte reportage uitgezonden over Van der Heem N.V. te Den Haag, één der ondernemingen die als leverancier bij dit Europese ruimtevaartproject is betrokken. De opnamen hiervoor

werden 22 januari gemaakt.

— De winkel in het Ontspanningsgebouw te Den Haag eraart dat het personeel bij ons bedrijf minder rookt dan vroeger. Er worden minder rookartikelen verkocht en de omzet van snoep is stijgende.

Oplossing puzzel 115

De oplossing van deze puzzel luidt: RADAR.

Prijswinnaars

- (f 15,—) W. Dorst, 3500.
- (f 10,—) S. W. Holma, 1514.
- (f 7,50) A. Wilson, 3370.
- (f 5,—) J. v. d. Linden, 3300.
- (f 5,—) A. van Loevezijn, U3220.
- (f 5,—) B. W. W. Pruyt, 3500.

Uitslagen onbetaald tafeltennis

Team 1 VDH	Team 2 VDH	Team 3 VDH	Team 4 VDH
hr. Rédey 3	hr. v. d. Bos 3	hr. Zoon 1	hr. Lengion 2
hr. Sleeuwagen 1	hr. v. Meeteren 0	hr. v. Dongen 2	hr. Goutier 2
hr. Luggens 0	hr. Appelman 0	hr. Prummel 2	hr. v. t. Walderveen 2
4	3	5	2

Dubbel VDH Hr. Rédey—hr. Sleeuwagen 1. Totaal voor VDH 19 punten.

Team 1 Stokvis	Team 2 Stokvis	Team 3 Stokvis	Team 4 Stokvis
hr. v. d. Struik 1	hr. v. Mastrikt 2	hr. Riebel 3	hr. v. Weesel 0
hr. Allmendinger 2	hr. v. Dordrecht 2	hr. Dikschei 1	hr. Knuppe 0
hr. Zweislout 2	hr. Visser 2	hr. Sluivenberg 0	hr. v. d. Velden 3
5	6	4	3

Dubbel Stokvis Hr. Allmendinger—hr. Zweislout 0. Totaal voor Stokvis 18 punten.

O.R.-bulletin - O.R.-bulletin - O.R.-bulletin

Reeds eerder publiceerden wij dat de Ondernemingsraad een bulletin gaat uitgeven, waarvoor het personeel snel van de activiteiten van de raad op de hoogte is.

Opdat deze bulletins op korte termijn in het bezit van de personeelsleden komen, zijn op diverse plaatsen in het bedrijf rode bakjes opgehangen, waarin de bulletins zullen worden gedeponeerd.

Op de foto ziet men hoe zijn bakje door de heer Sleeuwagen wordt opgehangen. Afbeeldingen, waar de bakjes zijn opgehangen zijn: hoofdgebouw, gasterobe, Telco I, Telco II, Mechanische Afdeling T.C., Draaierij, Katoenlabriek, Kantine, Ontspanningsgebouw, HBW-terrace, Technische Dienst en nog bij verschillende afdelingen.

Ooievaar-lepelenaar (vervolg)

laast in een poppenkram, Ooievaar lepelenaar takkendief en Rije, rje rje in een wagenje.

De zegels werden uitgevoerd in twee kleuren offset en als gewoonlijk verzorgd door de grafische inrichting N.V. Joh. Enschede & Zn. te Haarlem.

Dezelfde drukkerij verzorgde ook de drie zegels die op 21 november aan de loketten kwamen en werden uitgegeven ter gelegenheid van de herdenking van onze in 1813 herstelde onafhankelijkheid. Zij zijn zonder toelag en zullen tot en met 31 maart 1964 op alle postinrichtingen in ons land worden verkocht. Op 13 december werd nog een zegel van 5 cent aan deze serie toegevoegd in verband met de wijziging van de posttarieven.

Zij stellen voor: de landing van de Prins van Oranje (zoon van de laatste Stadhouder Prins Willem V) te Scheveningen, het bekende driemanschap Van Hogendorp, Van Limburg Stirum en Van der Duyn van Maasdam, terwijl tenslotte op de hoogste waarde, de 30 ct. de eedaflegging door de Prins van Oranje als Koning Willem I wordt afgebeeld. Dit is de tweede maal, dat onze Koning-koopman op postzegels werd afgebeeld. De eerste maal was het in de serie welke in 1913 werd uitgegeven naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van ons Koninkrijk. In deze serie staat Koning Willem I afgebeeld op de zegels van 2½, 12½ cent en f 1,—.

Ook onze Overzeese Rijksdelen hebben zich niet onbetuigd gelaten. De Nederlandse Antillen gaven na de vorige maal besproken Cultuurzegels een serie van 3 stuks uit ter gelegenheid van het op Curaçao gehouden Internationaal Kandidaten Schakkoernooi. Op 21 maart verscheen een Anti-honger zegel, waartoe de 20 ct. uit de koerserende serie werd overdrukt met „Tegen de honger + 10 ct.“ alsmede een korenaar. Op 7 april volgden twee zegels naar aanleiding van het IVC-rahaische Congres voor de Geestelijke Volksgezondheid. Ook het feit dat in West-Indië 100 jaar geleden de slavernij werd afgeschaft, was aanleiding om op 1 juli een herdenkingszegel uit te geven. Op 31 augustus volgde een zegel Hotel Bonaire van 20 ct.

Op 23 oktober volgde tenslotte een aardige kinderserie naar ontwerp van schoolgaande kinderen. Hiervoor werd een tekenwedstrijd uitgeschreven en uit de 2700 inzendingen werden de vijf meest originele en uiteraard geschikte tekeningen geselecteerd. De teknaars zijn kinderen uit de 2e, 3e en 5e klas. Zij zijn afkomstig van Aruba, Bonaire en Curaçao.

(Wordt vervolgd).

Hartelijk dank!

Mede namens mijn echtgenote hartelijke dank aan directe, chefs, collega's en allen, die hebben bijgedragen mijn jubileum tot een van de fijnste dagen van mijn leven te maken.

J. H. Verdaasdonk, Arbeidszaken.

Mede namens mijn vrouw dank ik directe, chef, afdeling en comité Ziektenroost voor de geschenken en het bloemstukje dat ik tijdens mijn ziekte heb ontvangen.

F. J. Hakkaart, Prathbewerking.

Mijn hartelijke dank aan directe, chefs, bazen en collega's voor de attenties, mijn bewezen bij mijn 12½-jarig jubileum.

Mej. M. P. Wijmans, Montage Abstederijk.

het V.D.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Redacteur
C. SCHREVEL
Nr. 826
7 februari 1964

KREDIETBEHOEFTE IN ONZE TIJD

Zo oud als de mensheid zelf is, is de behoefte om te lenen. Ongetwijfeld kent u de figuur van de vrek uit de toneelstukken: dit was een wreed man, die profiteerde van de moeilijke omstandigheden van anderen door tegen een hoge rente geld uit te lenen. Vaak zelfs zo hoog, dat men geen kans meer zag ooit zijn onafhankelijkheid te herwinnen. Nog in de vorige eeuw kwam het voor dat iemand die geld leende, tot 85% aan rente moest betalen! Gelukkig is dit kwaad door de overheid bestreden en er werden voorschriften opgesteld, waardoor men geen kans meer kreeg dergelijke woekerwinsten te maken. Maar was daarmee nu een oplossing gevonden voor een meer verantwoord kredietverstreking?

Vele zijn de mogelijkheden om, indien men iets wil kopen en geen gelegenheid heeft gehad om er eerst voor te sparen — nog altijd de goedkoopste en beste oplossing! — de noodzakelijke artikelen toch te bemachtigen. We kennen b.v. de koop op afbetaling. Wist u, dat in 1860 daarmee reeds was begonnen door Singer, die op deze wijze een nuttig apparaat als de naaimachine onder het bereik van de massa bracht? Na de eerste wereldoorlog waren het vooral de openbare nutsbedrijven die op deze manier huishoudelijke apparaten

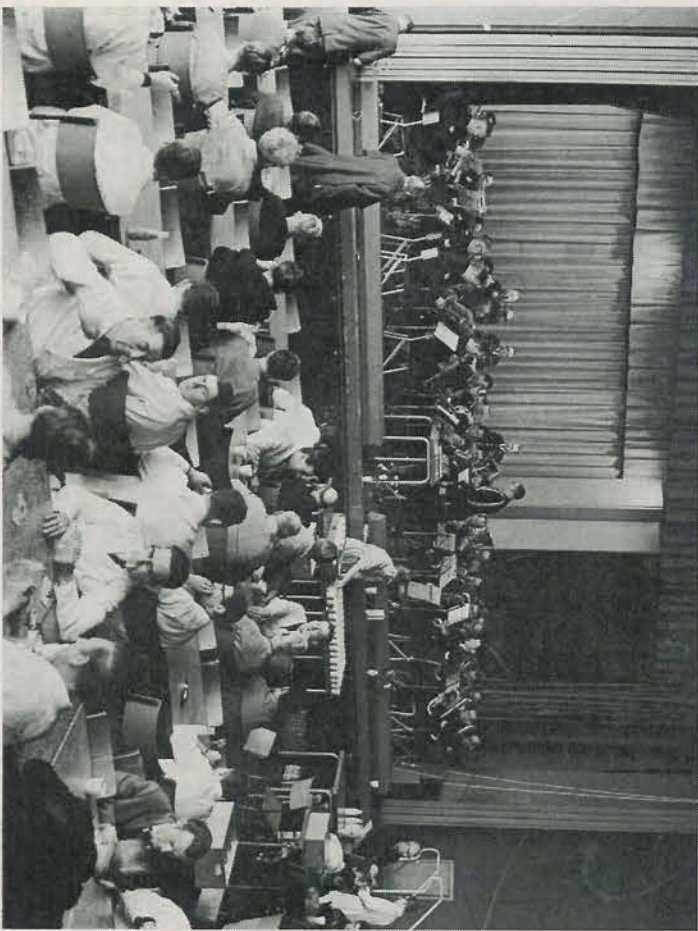
op de markt brachten. Sindsdien is het systeem steeds verder uitgebreid en wat kan men tegenwoordig al niet op afbetaling kopen: van wascombinaties tot horiges en schemerlampjes toe. Ook kennen wij betaalzegelkassen, financieringsmaatschappijen, postorderbedrijven, persoonlijke leningen bij bankinstellingen en leningen bij gemeentelijke volkscrédietbanken. Uitgezonderd deze laatste banken hebben zij het bezwaar, dat ze allen de koper of de lener als winstobject zien en dat er, mede daardoor, vaak te weinig rekening wordt gehouden met de financiële draagkracht en eventueel reeds bestaande verplichtingen van de aanvrager. Zelfs wordt bij enkele vormen van krediet door middel van agenten en colporteurs indringend geluid en aangedrongen op koop, waarbij dan wordt gespeculeerd op de begerte die in elk mens leeft naar goederen. De reclame wakkeret dit nog aan. De verborgen vertelers gaan omzichtig, maar gewapend met veel psychologisch inzicht, te werk om er ons allen rijp voor te maken, veel verlangens te hebben, die wij graag alle bevredigd zien.

Op zich heeft dit ook weer zijn goede zijde gehad, want doordat de omzet sneller kon worden vergroot, konden méér en gevarieerder artikelen tegen lagere prijs op de markt worden gebracht dan wanneer de

omzet kleiner zou zijn gebleven. Denkt u maar aan de prijsverlaging van de koelkasten.

Door het toenemen van de sociale zekerheid, waardoor een minimum-bestaan altijd gewaarborgd is, durft men thans óók eerder een verplichting aan te gaan dan vroeger. Zo bleek b.v. uit de statistieken van de Korea-onrust minder leningen werden gesloten, dan toen het weer rustiger werd. Dit verschijnsel, dat landelijk werd geconstateerd, duidt er dus wel op, dat men wel degelijk rekening houdt met toekomstige problemen.

Het is en blijft echter moeilijk, om uit de veelheid van aanbiedingen te kiezen, te meer wanneer de behoeften vele zijn. De verteldingen zijn soms wel erg groot en het valt dan niet mee zich zelf een halt toe te roepen. Toch is het een versleten waarheid, dat men zijn geld maar éénmaal kan uitgeven en men zal dus een keus moeten maken uit die artikelen die het dringendst nodig zijn. De discussie die wij zouden kunnen houden over wat nuttig en nodig is voor de mens en zijn gezin, zou eindeloos kunnen duren, want wat de één als luxe beschouwt, vindt de ander een noodzakelijke levensbehoefte. In de algemene opvatting is hier zelfs in vrij kort tijdsbestek een wijziging te zien: tien jaar geleden was de televisie beslist een luxe, terwijl het nu gemeengoed is geworden en zelfs, b.v. voor ouderen en zieken, als een noodzakelijkheid kan worden beschouwd. Het bestidingspatroon is grondig gewijzigd, waarbij de invloed van de mode en van meer comfort zich allerwege doet gevoelen. Wat wonder, dat e'keén graag meeprofileert van de vele mogelijkheden die deze moderne tijd ons biedt. De grootste moeilijkheid is evenwel om te kunnen beoordelen wat wel en wat niet tot onze mogelijkheden behoort en de verantwoordelijke wijze te vinden waarop wij een en ander kunnen verwezenlijken, zonder elders vast te lopen. Een volgende maal zullen wij hierop terugkomen.

Oh, when the Saints . . . 2 klareren . . . go marching in . . . 2 schoppen! Rijksvoetbalspel hartelijk dank voor de pittige klanken, waarmee u op 31 januari j.l. ons lunchpakket versende. Het smakte naar meer!

INTERNATIONALE VERKOOPWEDSTRIJD

Interneem heeft in het jaar 1963 een verkoopwedstrijd georganiseerd onder zijn buitenlandse afdelingen.

Hier toe waren de afdelingen verdeeld in drie groepen naar gelang van hun afname in 1962.

Het resultaat van deze verkoopwedstrijd is thans bekend. De uitslag hiervan is als volgt:

Hoofdprijs: een reis voor 2 personen naar Nederland v.v. met verblijf van een week in ons land, plus een wisselroep.

Winnaar: **STOKVIS MALAYA LTD (Singapore).**

Groep I 1e prijs: Fa. Ainsa, Miraflores Lima, Peru.
2e prijs: Fa. W. Jenny, Zürich, Zwitserland.
3e prijs: Fa. Watson's Radio (Pty) Ltd., Pietermaritzburg, Z.-Afrika.

Groep II 1e prijs: Fa. Ibrahim Ismail Zahran, Jeddah, Saudi-Arabië.
2e prijs: Fa. Reiss & Co., Lagos, Nigeria.
3e prijs: Fa. C.F.A.O., Dakar, Senegal.

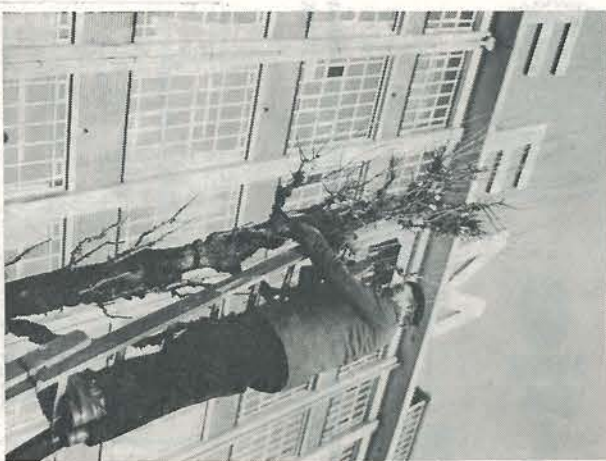
Groep III 1e prijs: Fa. Hagemeyer & Co., Nairobi, Kenya.
2e prijs: Fa. Cia Excelsior S. de R.L., Mexico-City, Mexico.
3e prijs: Fa. Ibrahim Ismail Zahran, Karthoum, Soedan.

De geografische spreiding van de prijswinnaars laat reeds zien naar welke uitloeken van de wereld onze producten gaan.

Misschien staat u er nooit eens bij stil waar het produkt, dat door uw handen gaat of aan welks samenstelling, ontwerp of verzending u meewerkt, uiteindelijk terecht komt.

Het bovenstaande geeft nog maar een paar landen te zien. In werkelijkheid gaan onze producten reeds naar meer dan 120 vreemde gebieden.

Een Nederlands vlaggetoon dat er zijn mag, dankt ons, maar ook een zware verplichting voor ieder van ons om te zorgen dat de naam van ons produkt met ere genoemd wordt.

Een zwakke markt nog geen lente, maar de jaarlijkse werkzaamheden van de heer J. Riedé geven ons toch het prettige gevoel dat wij het bijna weer gehad hebben.

Over postzegels

Ook in Suriname werd aandacht aan de Anti-hongercampagne besteed. Hier verschenen twee zegels, een 10 ct. waarop waarop een maier in een korenveld. Hierop volgde evenals op de Antillen de herdenking van de afschaffing van de slavernij. Op 28 juni werden twee zegels wederom een 10 en een 20 ct. zegel uitgegeven, waarop evenals dat later op het zegel van de Verenigde Staten zou geschieden, de vrijlating der slaven wordt gesymboliseerd door een verbroken keten. Evenals het zegel van de Antillen worden deze zegels van Suriname „Emancipatie-zegels“ genoemd. De schande van het slaven houden schijnt ons toch wel zwaar op de maag te liggen en of het afschaffen van iets dat de mens nimmer had mogen doen een reden is om daar herdenkingszegels voor uit te geven, is een kwestie die afhangt van de hoek waaruit men deze

zaak bejukt.

Deze zegels besloten dan tevens een zwarte bladzijde uit de postgeschiedenis van Suriname, want het zijn de laatste zegels die werden uitgegeven door het zo berucht geworden Filatelisch Agentschap in New York van de heer Lehmann.

De op 30 oktober in Suriname verschenen zegels „Voor het Kind“ zijn weer als voorheen aan de filatelistenloketten van de Nederlandse postkantoren verkrijgbaar. Het zijn vijf zegels die ons doen denken aan de in ons land in 1957 uitgegeven serie kinderzegels. Ook hier meisjeskopjes, doch niet naar schildertjes, doch naar foto's. Op de 8 ct. een Indische meisje, op de 10 ct. een Bosneger meisje, de 15 ct. een Hindostaans meisje, de 20

en Indonesisch en op de 40 ct. een Chinees meisje. De foto's waarvoor de zegels zijn gemaakt zijn van de Regeringsvoorzittingsdienst te Paramaribo. Met de toelag bedraagt de prijs in Surinaamse gulden f 1,40, dus f 2,80 in Nederlandse munt. Bovendien worden de 8 en de 10 ct. zegels in blokjes uitgegeven. Deze blokjes zijn zodanig, dat de erin opgenomen 2 zegels van 8 en 2 zegels van 10 ct. kruislings tegenover elkaar zijn geplaatst. Daar op de zegel van 8 ct. een toelag is van 3 ct. en op die van 10 ct. een toelag van 4 ct. kost het blokje f 0,50 Surinaamse munt, is f 1,— in Nederlands geld. Serie plus blokje komen dus in totaal op f 3,80.

De dag volgende op de dag van uitgifte vernam ik, dat de vraag zo groot was geweest, dat zegels en blokjes zowel bij het Postmuseum als aan het Filatelistenloket van het postkantoor in de Prinsesstraat waren uitverkocht.

De zegels blijven echter verkrijgbaar tot en met 30 juni 1964, zodat we ons niet ongerust behoeven te maken, ze komen wel weer.

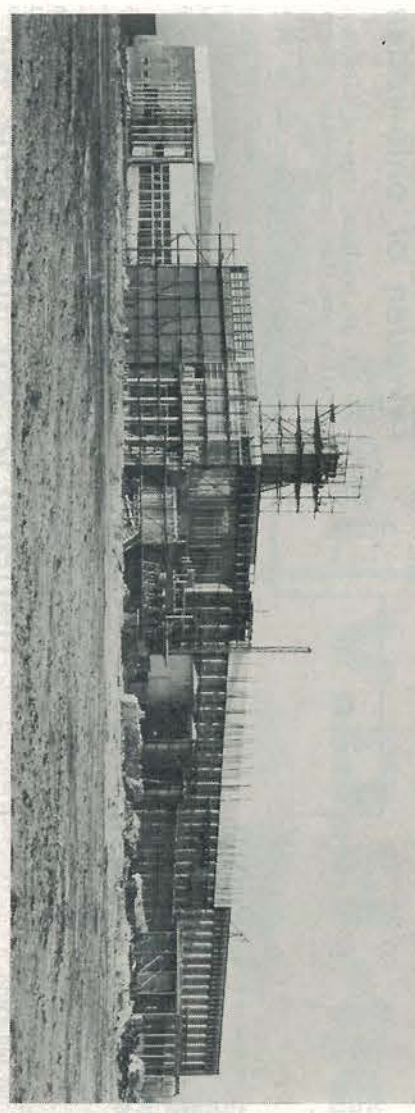
Ter herinnering nog even: onze bijeenkomsten vinden nog steeds plaats op de eerste en derde maandagavond in de maand. We beginnen ieder seizoen op de derde maandag in september als de Euro-

Zondag 16 februari is het 12½ jaar geleden dat de heer G. J. Visser bij ons in dienst trad. Hij is thans werkzaam op de afdeling Eindmontage T.C. Wij feliciteren hem met zijn jubileum.

GESLAAGD:

De heer A. P. de Nooijer van de Financiële Administratie te Den Haag behaalde het diploma Moderne Bedrijfsadministratie.

Langzaam maar zeker worden in het vlakke Eriete land steen, glas en staal door knuigtige menschenhanden in een vorm gedrongen, waarboven binnen niet al te lange tijd trots onze naam zal prijken.

SOLEXARIA

„In de mist“.

„Wat mistroostig stonden ze tegen elkaar aangeleund, de wat verkleumde solexen in de missherten van het pas begonnene jaar.“

„Hé vriend, zeg eens wat, het is hier zo stil en je kunt vrijuit zeggen wat je op je hart hebt. Onze kroniekschrijver blijft ook lever binnen vermoed ik, zoekt klusjes of inventariseert.“ Als onthoersd door de kille van de nevel kwam het antwoord.

„Ik heb geen moed meer, m'n baas heeft me bitter teleurgesteld.“

„Ach kom, onwe pessimist, wat is een mens, vandaag huilen, morgen lachen, trek je daar toch niets van aan.“

„Nee beste jongen, het zit dieper, mijn leven hangt er van af. Vóór de Kerst zei hij tegen die solexnaap, dat hij m'n carter, lager, zuiger en cilinder zou laten vernieuwen en vanmorgen was het: „maak hem zo dat hij weer een beetje loopt.“

„Acht“, herraam de ander, „dat is immers menselijk, altijd uitsleien. Bovendien heeft hij natuurlijk grote uitgaven gehad. Er is toch nog geen reden tot wanhoop.“

„Dat zeg jij, maar toevallig stond ik gedurende die feestdagen tegen een raam geleund van waar ik al dat mensgetoe kon horen en zien. Dat heeft me de grote klapp gegeven. Mensen zijn allemaal even koud en kil als de mist om ons heen.“

„Zeg, maak het een beetje, weet je niks lolliërs, ik voel me al beroerd genoeg.“

Somber ging onze pessimistische vriend verder. „Weet je, ze luisterden devoot naar de oude verrouwde melodien, aten en drooken zich intussen dik, maar letterlijk niets drong er door van dat andere, die andere wereld waarin geluk en vrede niet bepaald wordt door het gerinkel van rijksdaarders. Zelfs uit die verhalen die ze elkaar voorlezen klonk een andere toon dan vroeger, een harde, kille onderton, niet loskomende van de wereld van loon en prijsverhogingen.“

Het geluid van de sombere woorden stierf weg om plaats te maken voor echte stemmen, die van twee Van der Heemers. „Luister nu zelf maar eens Janssen.“ Draaiend aan het voorwiel deed de monteur uit het inwendige van de motor een geluid opspijzen als het gerammel van een bak met spijkers.

„Lopend maken zei je toch, best, maar neem dan een abonnement, want dan kun je iedere dag terugkomen. Heus collega, stap nu maar over de kosten heen. We zullen het zo blijik mogelijk doen, maar zodanig dat je weer plezier aan je Solex beleeft.“

VAN DER HEEM SNEEK

Het valt niet mee om chef te zijn

Als hij opgewekt is, noemt men hem te vriendschappelijk.

Als hij ernstig is, heet hij een zuurprun.

Als hij jong is, zegt men dat hij niets weet.

Als hij oud is, vindt men hem een oude sok.

Als hij naar de kerk gaat, zijn er die hem schijnheilig vinden.

Als hij niet gaat, wordt hij door sommigen als een heiden beoordeeld.

Als hij drinkt, wordt hij een zuiplap genoemd.

Als hij niet drinkt, vindt men hem een „saate Piet“.

Als hij voor iedereen een goed woord heeft, is hij een praatjesmaker.

Als hij 't niet doet, lijkt hij verwaand.

Als hij er op staat dat de voorschriften worden nageleefd, heet hij een dienstklapper.

Als hij controleert, noemt men hem bevoezelk.

Als hij het niet doet, laat hij de zaak maar waarm.

Als hij probeert om alle klachten te behandelen, moet hij over de wijsheid van Salomo beschikken.

Als hij er over gaat piekeren, is hij in de sneisr mogelijke tijd zenuwziek.

Hij moet het geduld hebben van Job, Een huid als een olijfant.

De slimheid van een vos.

De moed van een leeuw.

Stiekem zijn en toch alles kunnen zien.

Oostindisch doof en kunnen zwijgen als 't grat.

Wat een man!!!

Zijn er zulke chefs?

Inderdaad. En ze liggen zelfs niet eens allemaal op het kerkhof.

Gastenboek

18 februari 25 leerlingen van de Chr. ULO, Tinarlostraat 10 te Den Haag.

20 februari lezers van Electro Radio Mercurius, Middags.

26 februari cur, het elektronisch vakblad.

27 februari beide dagen 's middags.

23 leerlingen van de Hermes ULO, Huisstraat 1 te Den Haag.

's Middags.

Tevreden of ontevreden

Als wij de resultaten van de Ideënbuizen Den Haag over het jaar 1963 analyseren, dan zijn wij tevreden over het aantal inzendingen, namelijk 436 tegen 444 in 1962. Ook over het beloofde aantal, 164 stuks of 38% van de ingezonden ideeën, moeten wij tevreden zijn. Ten opzichte van het landelijk gemiddelde ligt dit percentage vrij hoog.

Van de 164 beloofde ideeën werden 13 stuks beloofd met bedragen van f 100,— tot f 800,—, 114 met bedragen van f 10,— tot f 90,— en 39 met bedragen lager dan f 10,—. Het gemiddelde was f 35,06, wat niet ongunstig afsteekt bij het cijfer van f 36,25 uit 1962.

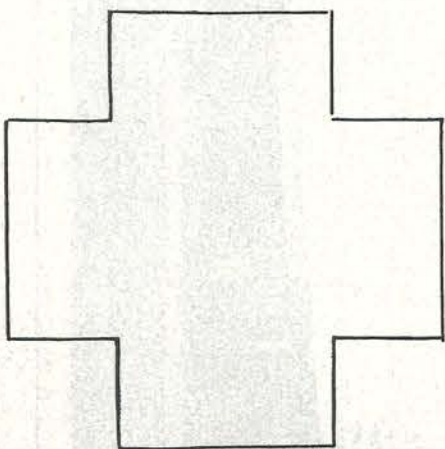
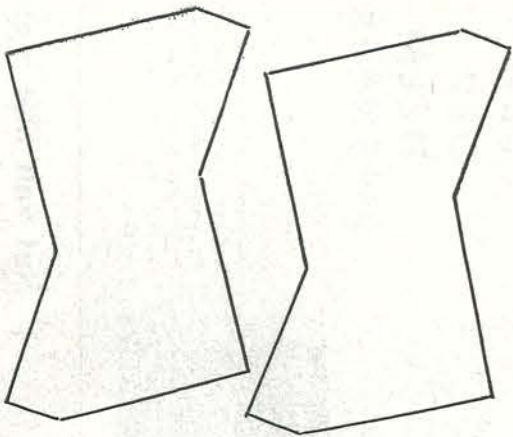
Ontevreden zijn wij over het aantal gemiste kansen. Als iedere werknemer één keer per jaar eens goed nadenkt over mogelijke verbeteringen en ons het resultaat van zijn denken als idee toezendt, dan zou het aantal inzendingen veel groter zijn. Zo mogelijk moet dit denken gericht zijn. Waar grote aantallen of hoeveelheden van worden gebruikt, kan een kleine besparing per stuk, een flinke besparing per jaar betekenen. Bij kleine series moet een flinke besparing per stuk worden bereikt om de wijzigingskosten goed te maken. Let daarom op grote series en dure artikelen of grondstoffen.

Hetzelfde geldt natuurlijk ook voor de werkhandelingen. Werkzaamheden, die steeds terugkomen, geven eerder aanleiding om ze eens grondig te bekijken dan werkzaamheden die maar eens of een paar keer per jaar gebeuren. In het eerste geval geeft een kleine verandering al een grote besparing, in het tweede geval moeten de werkzaamheden bijna geheel vervallen, wil de besparing lonend zijn.

Ook kan er een mogelijkheid van besparing zitten in dezelfde werkzaamheden die op verschillende afdelingen worden verricht. Tracht ze te combineren. Via extra kopieën b.v. kan typewerk bespaard worden.

Mogen wij daarom voor 1964 als doelstelling nemen dat iedere werknemer of werknemster minstens één idee inzendt?

M. J. Eijssackers.

PUZZEL

Nr 117

Teken de beide stukken papier van enigszins grillige vorm, die links staan, over en knip ze uit. Kunt u ze nu in twee stukken knippen, zodat u de vier stukken die zo ontstaan aan elkaar kunt leggen tot 1 kruis, dat rechts staat?

Oplösungen moeten uiterlijk woensdag 19 februari a.s. in het bezit zijn van mevrouw Hartsuiker, redactie VDH-tje Den Haag. De volgende prijzen zijn beschikbaar: 1e prijs f 15,—, 2e prijs f 10,—, 3e prijs f 7,50, 4e, 5e en 6e prijs f 5,—.

Gefeliciteerd!

HUWELIJKEN.

Den Haag: C. F. Blumentritt met mef. M. C. Schürmann, Technische Dienst Algemeen, d.d. 31-12-1963; M. C. P. Sijpman, Interneem, met mef. J. M. V. d. Broek, d.d. 1-2-1964. Den Haag: J. H. Tetteroo, TV-montage, met mef. H. M. Kunst, d.d. 23-1-1964; W. van de Velde, Bedrijfschool, met mef. C. H. Thol, d.d. 30-1-1964.

GEBOREN.

Den Haag: Erik Sijbrand, zoon van S. Krijnen, Bedrijfslaboratorium Telco, d.d. 9-1-1964; Saskia Caroline, dochter van L. Dekker, Laboratorium Industriële Elektronica, d.d. 13-1-1964. Den Haag: Eduard Martinus Antonius, zoon van D. A. Koemaars, Metaalmagazijn, d.d. 21-1-1964; Anne, dochter van W. G. F. van Rosmalen, Mechanische Boekhouding, d.d. 22-1-1964; Marion, dochter van L. van Hoven, Bedrijfsbureau Telco, d.d. 24-1-1964.

Utrecht: Linda, dochter van F. van Rumpff, Montage Keulseade, d.d. 7-1-1964; Wilhelmina Cornelia, dochter van J. G. de Kruik, Metawa Keulseade, d.d. 9-1-1964; Astrid, dochter van W. J. P. Scheidt, Montage Abstederdijk, d.d. 13-1-1964. Utrecht: Elizabeth E., dochter van W. Ph. Offenberg, Montage Keulseade, d.d. 22-1-1964; Cornelia M., dochter van H. J. Zuurhout, Draaerij, d.d. 25-1-1964.

Hartelijk dank!

Ook langs deze weg wil ik u graag hartelijk dankzeggen voor de gelukwensen en cadeaus, die ik bij mijn 12½-jarig jubileum mocht ontvangen.

C. M. V. d. Linden, Laboratorium Onderw. detectie. Directie, chef, baas, collega's en allen die tijdens de ziekte en het overlijden van mijn man belangstelling hebben getoond, wil ik hier voor mede namens mijn kinderen hartelijk dank zeggen.

Mevr. F. C. Kraayen-Aeckerham, Utrecht. Hartelijk dank aan chef, baas en collega's voor de mooie fruitmand die ik tijdens mijn ziekte heb ontvangen.

Mevr. K. C. Smits-Menzel, Voormontage T.C. Langs deze weg wil ik, ook namens mijn vrouw, mijn hartelijk dank uitspreken aan directie, ziekenhuis, chefs, collega's en verder al de medewerkers van de Kastentafel voor het kerspakket, het vele fruit en de bloemen, welke ik tijdens mijn ziekte in ziekenhuis en thuis heb mogen ontvangen.

A. A. V. d. Hoogen, Kastentafel.

Bij het verlaten van het bedrijf moet de verlofkaart aan de portier worden afgegeven. Er zijn medewerkers die menen dat zij, rijdend op fiets of bromfiet, de kaart tussen de tanden geklemd aan de portier kunnen afgeven. Wij dachten dat dat niet „kon“. Afgaande op de tekening zou je het een „hondse“ behandeling kunnen noemen.

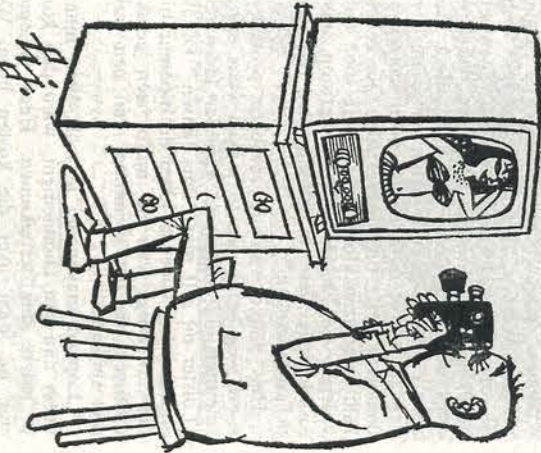
Telefon gesprek

Stem aan de andere kant: Mag ik mijnheer Hampel van u hebben? VDH-employé: Die kennen wij hier niet. Stem: Hij werkt onder mijnheer Eckhardt. VDH-er: Die kennen wij hier ook niet. Moeten zij bij Van der Heem werken? Stem: O, neem u mij niet kwalijk, dan moet ik een ander ministerie hebben.

Langs deze weg wil ik afdeling Ziekentrost bedanken voor de prachtige attentie die ik ontving tijdens mijn ziekte.

L. van Dam, Productieontw. Maanwer. Mede namens mijn echtgenote dank ik hiermede directie, chefs en collega's voor de hartelijke belangstelling en de prachtige cadeaus die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

G. B. J. Brinkel, Lab. voor onderwatertecste.

(Uit 'Prent' in 'Prent', uitgave van R. S. Stokvis & Zonen N.V.).

het v.d.H.-tje
VANDER HEEM

Redacteur
C. SCHREVEL
Nr 827
14 februari 1964

WEKELIJS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGaan VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Sta stevig in uw schoenen

Een hebbelijkheid van ons, Nederlanders, levend in een dicht bevolkt land, waar iedereen alles weet en ziet van iedereen, is wel dat wij gauw, té gauw, geneigd zijn te oordelen over het gedrag van onze medemens. Niets is gevaarlijker, want hoe zullen wij alle omstandigheden, die iemand tot iets drijven, kunnen beoordelen, laat staan veroordelen?

Is krediet opnemen verantwoord?

Oudere generaties zien het verschil in levenspatroon het duidelijkst en vaak is er van die zijde, of van hen die het in materiële opzicht gemakkelijker hebben, de verwondering te horen hoe het mogelijk is, dat anderen op krediet durven kopen. Echter, de tijd dat een meisje bij haar trouwen een „Innenuitzet meekreeg“, van elk 36 stuks, die na het gouden huwelijksfeest nog niet versleten was, is voor goed voorbij en voor velen is het zelfs moeilijk te sparren, al stijgen dan ook de cijfers van de spaarbanken gestaag. Naar verluidt is een groot deel hiervan te danken aan de jeugdspaaractie „De Zilvervloot“, die de jongeren een ideale kans biedt te sparen voor de toekomst, voor de uitzetting enz. Wist u dat het Gezinsbeleggingsinstituut heeft berekend dat men voor een redelijke uitzet — meubels, Innenuitzet, keukenuitenselen — op het moment f 4.000,— tot f 5.000,— nodig heeft?

Gelukkig het jonge gezin dat op deze manier kan starten en zodoende ge-vrijvaard is voor drukken-de verplichtingen in de eerste beginjaren. Om het ideaal van elk onderpaar, namelijk om het zijn kinderen beter te geven dan het 1 zelf gehad heeft, te verwezenlijken, zou het streven moeten zijn hun kinderen met dit bedrag te laten beginnen, waardoor zij in de goetkooppe eerste huwelijksjaren, zolang de kinderen nog niet zoveel kosten, de kans krijgen een appeltje voor de dorst opzij te leggen.

Sparen is de goetkoopste methode om het doel: aanschaf van grote stukken, te verwezenlijken. Het komt overeen met onze ze degelijke Nederlandse begrippen. Maar lang niet iedereen is hier toe in de gelegenheid en moet zich toch voorzien van artikelen. Hier ontstaat dus een gerechtvaardigde kredietbehoefte.

Zoals wij de vorige maal al aanstipten: wanneer iets nodig is of wanneer iets als luxe wordt betfeld, daarover lopen de meningen nogal uiteen. Wel kan worden gesteld, dat men zorgvuldig dient te berekenen wat men kan missen van de inkomen nadat de kosten van het levensonderhoud zijn afgetrokken. De verleiding is groot om eerst de vurig begeerde artikelen te kopen (op afbetaling), vaak daartoe aangemoedigd door een enthousiaste verkoper of een aantlokkelijke advertentie, die voor een grote omzet moet zorgen, en dan blijft na enige tijd dat het budget voor de huishoudelijke uitgaven in de knoop raken: de huur kan niet meer op tijd worden voldaan, de leveranciers moeten wachten, kinderen worden op de pof gekocht en zo ontstaan gaten in de begroting, die vaak een totale omkering ten gevolge hebben en waarbij niet geen mogelijkheid de eindjes meer aan elkaar kunnen worden geknoopt. Goede raad is duur en de kans is groot dat men elkaar over en weer verwijten gaat maken, waardoor verwijdering ontstaat, terwijl de nood situatie juist dringend vraagt om samenwerking om met bijzetten van alle zelden de koers te wijzigen en dreigend onheil te voorkomen.

U zult allen de verhalen wel eens hebben gehoord van mensen, die niet op tijd boden.

De bezwaren die voor het gezin vastzitten aan het consumptieve krediet hangen samen met een getrekkige of verkeerde budgettering, waarbij niet goed wordt berekend wat men kan missen en men te snel bezwijkt voor de verleiding van deze gemakkelijke vorm van aanschaffing. U kunt zich heel wat natigheid besparen door eerst te gaan rekenen, dan dat u later tot de conclusie moet komen, dat u zich vollelijk heeft vastgewerkt, want dan is het dubbel moeilijk om een uitweg te vinden.

In een gezin is dit een zaak voor samen: man en vrouw geven beiden een deel van het verdienende geld uit en zij zijn samen verantwoordelijk voor een goede gang van zaken. Als men samen uitdenkt hoe het moet en samen beslist, hoeven er later geen harde woorden en verwijten te vallen als er iets mis zou lopen.

Het opzetten van een goede begroting voor huishoudelijke uitgaven en aanschaffingsmogelijkheden voor grote stukken is een moeilijk werkje en er moet veel over worden gepeinsd. Tussen hakjes: u hoeft dit niet alleen te doen want u kunt ook schriftelijk advies vragen bij het Gezinsbeleggingsinstituut te Rotterdam, postbus 1046, waar bovendien diverse voorbladen op dit gebied verkrijgbaar zijn.

Er is nog een groot voordeel verbonden aan dit budgetteren: zelfs al lukt het niet altijd het budget „waterdicht“ te maken.

KLEINE BELEVENISSEN MET PATAT

Een goede vriend van ons, die jaren geleden naar de Verenigde Staten emigreerde, en in Florida een goed bestaan vond, kwam drie maanden met verlof naar Holland en bracht ons het afgelopen weekend onverwacht een bezoek. Nadat wij al wat oude herinneringen hadden opgehaald, vroeg hij plotseling: „Zeg, hebben jullie geen markt meer? Ik ben over de Prinsesgracht gekomen en zag alleen wat krampies bij de Schoolstraat.“ „Beste jongen“, zei mijn vrouw, „die markt is al sinds jaren aan de Herman Costerstraat.“

Onze Amerikaanse vriend is een liefhebber van antiek en daar bij dacht dat er op de rommelmarkt wel iets te vinden was, liep ik een uurje later met hem te snuffelen in de oude rommel.

Plotseling wees hij op het laatste gedeelte van de markt, waar een grote groep mensen zich had verzameld en waar boven al die boorden een donkere wolk opsteeg. „Kijk daar eens“, zei hij, „dat is vast een brandje, laten wij gaan kijken.“ „Gaan kijken?“, vroeg ik verwonderd. „Karel, misschien is het wel een uitlandse brand.“

„Het spijt me echt voor je“, zei ik weer, „maar d'r slaat helemaal niets uit; wat je daar ziet is een moderne stakke Nederlandse folklore, namelijk patat eten bij een tempje.“ „Patat...“ riep hij vol walgende uit, „je bedoelt die opgebakken aardappels?“

„Ja“, zei ik, „dat of niet met een tik mango-nasse naar gelang de campies die je meet.“ „Een die mensen thuis dan niet?“

„Natuurlijk“, gaf ik hem ten antwoord, „voor om bij 4 hoterbarmen met jam of pindakaas en een bordje havermout toe. Om 11 uur koffie met zelfgebakken appelkakt en 's middags bloemige aardappels met jus.“

(STA STEVIG IN UW SCHOENEN) Men wordt zich veel meer bewust van de mogelijkheden en de onmogelijkheden ervan en dat is veel waard. Op den duur wordt het een sport om zoveel mogelijk meer te doen dan men eerst dacht. Zeggen we niet dat de een meer kan doen met een dubbelje dan de ander met een kwartje? Gebeurt u maar dat dat een kwestie is van training en op de kleintjes passen. Op den duur gaat dat zonder extra moeite en zonder dat u een duitendief moet worden.

Hebt u becijferd wat er kan worden gemist, dan gaan wij de volgende maal eens na, welke wegen open staan om het doel, het begeerde artikel, te bereiken.

sprinkles met appelmoes en chocoladenla toe. Maar een zak patat gaat er bij elke recht-gaarde Hollander altijd wel in; precies als de nasi, de loempies en 's broodje half-om.“

Totals verslagen keek hij mij aan. „Eten jullie dan tegenwoordig de hele dag?“ „Kijk“, zo legde ik hem uit, „bij jullie in Florida schijnt de zon van 1 januari tot 31 december, van de vroege morgen tot de late avond. Jullie kunnen bij wijze van spreken

je leven kamperende doorbrengen, maar wij kasbezoekers zijn door het Hollandse klimaat naar de erwtenuop gaderen en via de hele bitse in de stampot terechtgekomen. Vandaar die massaanvallen op patat, croquet en bal gebak.“

Onze vriend stond glimlachend naar die kanuende volksmenigte te kijken en zei: „Ik vind Den Haag nog steeds een mooie stad, maar wil je wel geloven dat ik ook weer bonger krijg.“

Een later at hij ook uit de zak... patat. W. V.

UIT DANKBAARHEID AAN A. D. VAN DER KADE

Ongeveer 4 jaar geleden begon het. De heer A. D. v. d. Kade, thans bedrijfschef Kastenfabriek Den Haag, was bereid gevonden na werktijd 1 avond per week aan Van der Heemers les in wis-kunde te geven.

Groot was de toeloop; wel 70 mensen met opleiding lagere school, lagere nijverheidsschool of ULO wilden proberen de eerste beginselen of de verdere moeijelijkheid van deze exacte wetenschap onder de knie te krijgen.

Hun aantal slonk snel en tenslotte waren er nog 4 moedigen overgebleven, die elke woensdagavond de les bezochten. De moedigste van allen was echter de docent, de heer Van der Kade, die belangeloos voor deze laatste volhouders zijn kostbare vrije tijd opofferde, die nimmer ontbrak en wie niets te veel was.

Totdat zijn benoeming in Sneek tot bedrijfsleider het hem niet langer mogelijk maakt dit werk voort te zetten. Iets wat ook hem bijzonder spijt.

Maar wij, leerlingen, willen niet nalaten de heer Van der Kade heel hartelijk te danken voor de bijzonder prettige wijze, waarop hij ons in die jaren met de wiskunde vertrouwd heeft gemaakt.

Bij onze droefheid om het afsluiten van deze cursus ook onze dank en een wel-gemeend succes in de nieuwe functie. M. Rog.

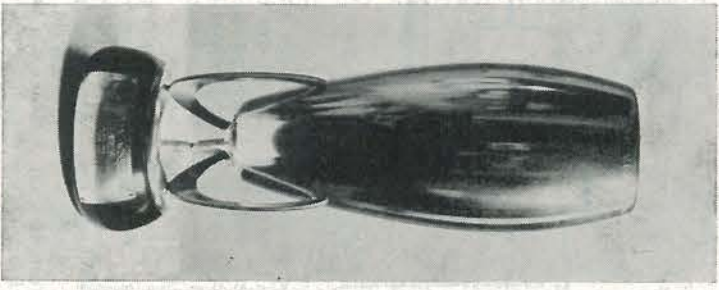
Landelijke bekerwedstrijden 1964

De heer L. C. Gussen-hoven, directeur, heeft vro-rig jaar bij de bekerwedstrijding van de VDH-schaak-kampioenschappen gesteld, dat hij het toernooi, dat jaarlijks om de Gussenho-ven-beker wordt verspeeld, niet ziet als een zuiver Haagse aangelegenheid, maar dat hij onze andere fabrieken ook de gelegenheid wil geven mee te din-gen naar deze trofee, dus in casu Utrecht. Sneek en

misschien onze technische dienst door heel het land. Door dit besluiten toernooi een landelijk as-pect te geven, krijgt het veel meer cachet.

Bij het toernooi 1964 zal bij gebleken belangstelling aan de wens van de heer Gussenhoven ge-volg worden gegeven.

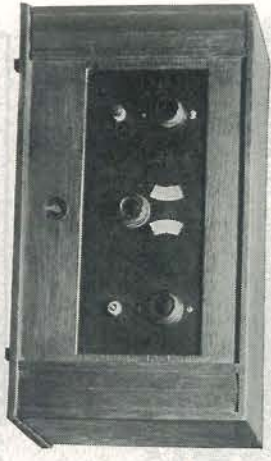
De heer Oosthoek, Ar-beidszaken Den Haag, zal zich belasten met de lan-delijke contacten, terwijl ondergetekende de contac-ten zal onderhouden met de pers, interne organisat-ie, als wel met de toer-nooileiding, die in verband met de objectiviteit uitbe-steed is aan de organisatoren van de Voorbursen Christelijke Schaakvereni-ging.

Wisselbeker

HOE WERKT ZO'N DING ... ?

Van R.S. Stokvis Maasticht ontvingen wij een apparaat, dat volgens het opschrift van de overigens wel betrouwbare fabri-kant een ERRES radio was.

En ERRES-radio rond 1930.

Na allerlei opmerkingen over „inbouwen van FM, liest FM stereo“, kwamen wij tot de slotsom dat, al was hij enkel voor de aardigheid gebracht, wij toch minstens moesten proberen of er nog leven in zat. Wij gingen als volgt tewerk.

Luidspreker moet er aan met trafó. Kleur. Sektet in stopcontact. Gebeurt. Antenne ergens in. Ook gebeurt. Toen kwamen de opmerkingen zoals: „niet zo hard“, „ik hoor niets“ en „hij zal

wat stijf zijn, hij heeft zo lang niets ge-daan“, maar er kwam niets. Dan maar eens meten, maar waar? Andoerspanning erg laag: pl.m. 30 volt.

Dit bleek verholpen te zijn met een tij-delijke vervanging van de tweede afvlak-condensator in het voedingsgedeelte en een vervanging van de ontkopplecondensator van de plus van de detector.

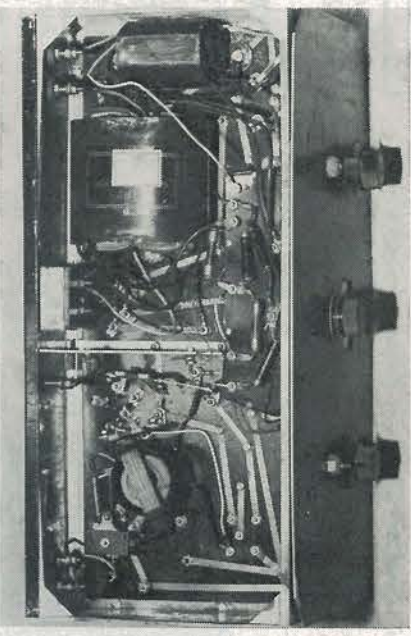
En ja hoor, het geval ging aan het gene-ren, maar... geen muziek! Toen schoot ons iets uit onze jeugdijaren in onze gedachten. Als hij het niet doet met de antenne aan de ingang, stop deze dan ergens in het midden ertuit!

Resultaat... spelen! Vreugde groot, maar ineens een spuit-bron, zoiets als een gesiser op IJsland, maar in plaats van warm water vloeibare parafine.

Nu bleek dat de eerste afvlakcondensator het bemaand had gekregen. Nadat ook deze even vervangen was, speelde het apparaat vrij goed, alleen jam-mer dat de hoogfrequent versterkerbuis E.442 defect en niet in voorraad was, zo-dat wij het toestel niet aan de antenne-aansluiting, dus met beide afstemkringen, hebben kunnen proberen.

Technische Dienst Maasticht.

Bij een beschouwing van de onderzichtsfoto zouden wij kunnen zeggen: „Wat een vooruitzichte blek had Van der Heem, het lijkt wel print!“

WEER KIEZEN! Nu voor het Sparfonds

De zittingsduur van de huidige werke-mersvertegenwoordigers in het bestuur van de Stichting Sparfonds loopt ten einde. Deze bestuurleden, i.w. de heren J. v. d. Broek (Utrecht), M. Reimerink en H. H. Rijnholt (Den Haag) stellen zich opnieuw verkiesbaar en worden door de Centrale Ondernemingsraad wederom kandidaat ge-steld.

Het bestuur van het Sparfonds besloot om ook plaatsvervangend bestuurleden aan te stellen. Voor deze functies stelt de COR de volgende heren kandidaat: P. W. Peetersen (Utrecht), C. P. van Veen en D. A. Koemans (Den Haag).

Sparfondsleden, die tegenkandidaten voor lid of plaatsvervangend lid wensen te stellen, kunnen dit voor 1 maart 1964 doen door namen van eventuele kandida-ten schriftelijk bekend te maken aan de heer Z. J. Koning, Arbeidszaken Den Haag. Kandidaten dienen een eventuele kandi-

Om 11 uur kreeg ik 'n idee

Op deze gemoedelijke wijze beschreef onze medewerker, de heer M. A. van Deenen, die bij de ENAF kachels impakt, het moment waarop in zijn hoofd een lichte aanfloeper.

Want, zoals de situatie in zijn werkkring was, ging het toch niet naar zijn zin. De pakkalets stonden zo ver van de band, dat er heel wat tijd aan lopen verloren ging. Het werk hoopde zich op, zodat hij wel een uur per dag hulp nodig had om door de achterstand heen te komen.

Deze omstandigheid was de heer Van Deenen een doorn in het oog. En toen in eens, „om een uur of elf“ stond het ei van Columbus op zijn punt. Die pakkalet zús plaatsen en die zó en die afstand tussen band en inpakkerij moest aanzienlijk korter zijn.

De chef van de heer Van Deenen kwam erbij en ging een en ander secuur name-ten. „Doen“ luidde zijn conclusie. Toen die middag de pakkalets in de door de heer Van Deenen uitgedachte opstelling waren geplaatst, bleek al dadelijk, dat zijn zienswijze juist was geweest. Iedere mierewerkgang wordt trouwens de juistheid van die zienswijze weer aangehouden, want hulp is sindsdien niet meer nodig.

De Ideeëncommissie vond dit idee, dat haar archief ingaat onder nummer 5154 allezins waardvol en beloonde het met het mooie bedrag van f. 40.—

In dit verband mag nog wel eens wor-den opgemerkt, dat men bij Van der Heem heus niet zo ver moet zoeken om waarde-volle ideeën te realiseren. Het hierboven aangehaalde idee steunt op zulk een logi-sche redenering, dat veel Van der Heemers wellicht de waarde ervan voor het bedrijf zou zijn ontgaan; en daarmee levens voor zich zelf een geldelijk meevalterte.

Archimedes moet in zijn tijd „Eureka“ geroepen hebben, toen hij een ver gezocht-te oplossing plotseling voor de hand zag liggen. Jammer voor hem bestond er toen nog geen Ideeëncommissie. Die hebben wij wel en wie dus meent „Eureka“ te kunnen zeggen, kan daar door middel van het bekende gele formulier terecht.

Idee 5154 heeft ook in ander opzicht een waardvol aspect. Medewerker Van Deen is met zijn zeventien levensjaren een van de meest jeugdige werkmensen van de ENAF.

Het is bijzonder leuk, dat ook de jongste medewerkers hun partij meeblazen in het grote Van der Heem concert.

INHEEMSE ZAKEN

Een rat in TV-val.

De heer W. J. F. Philippa, voor op-leiding van TV-technici in Singapore, kreeg een rat in handen waarin een rat de co-nus van de speaker volledig had verorberd en sluiting aan de contrastregelaar had veroorzaakt. Hij heeft het niet overleefd.

Het tijdstip waarop vrijdags in Den Haag het loon van zieken kan worden af-gehaald is gewijzigd: dit kan nu tussen 15.00 en 16.30 uur. Lopende patienten ma-ken wij erop attent dat zij o.a. tussen 12.00 en 14.30 uur thuis moeten zijn voor con-trole; daarna hebben zij door de nieuwe regeling nog de gelegenheid hun loon af te halen.

Vorige week: „Rakkie zware.“

MISSCHIEN WIST U HET AL ..

Er wordt veel geschreven, gesproken en gefilmd over het verkeer (radio, TV, Auto-kampioen, VDH-tje e.a.) maar toch blijkt niet iedereen bereikt te worden.

Ik wil een klein steentje bijdragen om te trachten tot veiliger verkeer te komen.

1. Als u in uw wagen moet stappen aan de rijwegkant, loop dan vóór uw wagen langs, u loopt dan het verkeer tegen.

2. Maak regelmatig de glazen van uw koplampen schoon, en nu bedoel ik niet eenmaal per week bij de wasbeurt, maar ook als u in 't donker moet rijden; als u een lange rit maakt en het is slecht weer, doe het dan ook nog even bij een eventuele stop, want uw dimlicht wordt verblindend door het vuil op het glas.

3. Heeft u ruitensproeiers, gebruik ze af en toe, ook al is het niet nodig, anders heeft u grote kans dat wanneer ze wel nodig zijn, dat ze versloopt zijn.

4. Rijd duidelijk, laat uw mede-gebruikers nooit in twijfel over wat u wilt doen.

5. Kijk met één oog naar voren en met het andere naar achteren (door de spiegels); wat achter u komt is niet zo belangrijk als wat vóór u gebeurt; laat u nooit verrassen.

6. We hebben maar 1 oog voor de voorruit, kijk dan met een 1/2 oog naar uw voorligger en met de andere heft in de verte; kijk panoramisch.

7. We moeten reageren (soms snel) op alles wat beweegt, dus: geen poppetjes. We moeten alles van het panorama kunnen zien (de fabrikanten geven steeds meer glasoppervlak); daarom: geen bloemeljes. Houdt u er zo van, neem dan een volks-limfje met kabouters of zo i.p.v. een auto. (Ik zag er een op de Maanweg met 3 poppen en 3 bloemenvaasjes).

8. Als een ander een fout maakt en al moeten wij die met kunst en vliegwerk corrigeren, denk dan op dat moment: „zo zou ik dat niet doen“ en ga niet scheiden en een gebaar maken (u weet wel). Morgen zijn de anderen de ander.

H.

Deze week: „Rolletje drop!“

Passed
Geslaagd

GESLAAGD

27

Examen Praktijkdiploma Engelse Handelscorrespondentie: H. D. P. Soutendijk, Inkoop Den Haag.

Examen Moderne Bedrijfsadministratie: C. P. Oostervijk, Kostprijsadministratie Sneek.

Examen Praktijkdiploma Normschrift van de Vereniging van Leraren in Schoonschrijven M.O., Stenografie en Machineschrijven: J. v. d. Bos N. Gosselaar W. J. de Haas J. G. Hopmans mev. M. A. Morrellini.

Lever: W. G. F. van Rosmalen Hooftboekhouding M. C. P. Sipman A. Smalensbroek mef. C. Sol L. H. M. Valk A. J. Wiggentraad Hooftboekhouding allen te Den Haag.

Examen Stenografie Grootte van de Vereniging van Leraren: mef. H. C. van Slingeland, Typemaker Den Haag.

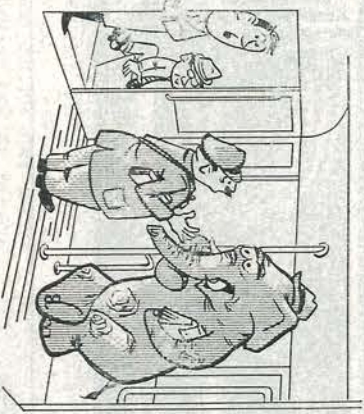
Oplossing puzzel 116

Horizontaal: 1. medeklinker; 7. neder; 8. trein; 9. giro; 10. betten; 12. pepont; 14. beer; 17. Abner; 18. loket; 19. dievenbande.

Verticaal: 1. manegepaard; 2. dader; 3. kann; 4. intiem; 5. kreet; 6. remuneratie; 11. Goeree; 13. panne; 15. elken; 16. slab.

Prijswinnaars

- (f 15.-) E. van Leeuwarden, 3308.
- (f 10.-) F. J. Steetsel, 2111.
- (f 7.50) J. Koot, 2933.
- (f 5.-) A. Molleman, 3360.
- (f 5.-) J. Spaniersberg, 1506.
- (f 5.-) J. R. Kraan, 2122.

„Ben ogenblikke abtuhbiets, ik had nu brief net maat me neergelgd!“

DANKBETUIGINGEN

Hartelijk dank aan de directie en Ziekentroost voor de bloemen en het kersopkaket dat ik mocht ontvangen tijdens mijn ziekte.

Mede namens mijn vrouw dank ik de directie, het personeel en comité Ziekentroost voor hun hartelijke belangstelling en attenties toen ik acht weken ziek was.

J. J. van Krimmelbergen, Garage.

Mede namens mijn vrouw zeg ik hartelijk dank aan chef en collega's voor het cadeau dat wij ter gelegenheid van ons huwelijk mochten ontvangen.

H. N. van Welzen, montage ENAF.

C. Groes, Vrachtautodienst.

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, chefs, bazen, comité Ziekentroost en collega's voor de geschenken, bloemen en belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.

A. Th. v. d. Wanssen, Meubelmakerij.

ZO KUN JE HET OOK ZIEN!

Onder dit motto zullen wij in de komende maanden wekelijks een foto uit ons bedrijf publiceren, waarbij blijkt dat de voorveken van ons gewoonsite zaken ook anders gezien kunnen worden. U zult merken dat geen van deze foto's trucfoto's zijn; het zijn gewone opnamen, gemaakt met de normaal voorhanden zijnde foto-apparatuur. Nee, niet de apparatuur bepaalt hoe een foto wordt, maar de fotograaf die de apparatuur bedient.

De fotograaf, die deze foto's maakte en die veelal in ons bedrijf achter de schermen werkt, willen wij nu graag even op het scherm plaatsen. Het is de heer T. A. Meijer van het foto-bedrijf Meijer te Den Haag. Bijna alle foto's die wij in het VDH-tje publiceren zijn door hem gemaakt.

Voor het maken van deze bijzondere serie heeft de heer Meijer een paar dagen zomaar wat rondgewandeld in ons bedrijf. Hij zag dan een bepaalde situatie, die hem trof, en hij maakte er een plaatje van.

Wekelijks zullen wij voortaan een dergelijke foto publiceren met als onderschrift een humoristische zeggswijze. Een verklaring van hetgeen de foto precies voorstelt vindt u op pagina 4.

Wij hopen met deze tegenstelling u te laten zien wat onze fotograaf zag.

De foto's die wij momenteel in ons bezit hebben zijn alle in het bedrijf Maanweg gemaakt; binnen niet al te lange tijd zal er ook een aantal in Utrecht worden gemaakt.

het V.D.H.-tje

Redacteur
C. SCHREVEL
Nr. 828
21 februari 1964

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

VAN DER HEEM

Ongeschoold

geoeffend

geschoold

Het is de gewoonte de industriële handarbeid in drie grote categorieën te onderscheiden: ongeschoold, halfgeschoold en geschoolde arbeid. Hoe groot de percentages van de Nederlandse bevolking zijn, die in elk van deze drie groepen thuishoren is niet bekend; statistisch is dit probleem niet zo eenvoudig te be-naderen.

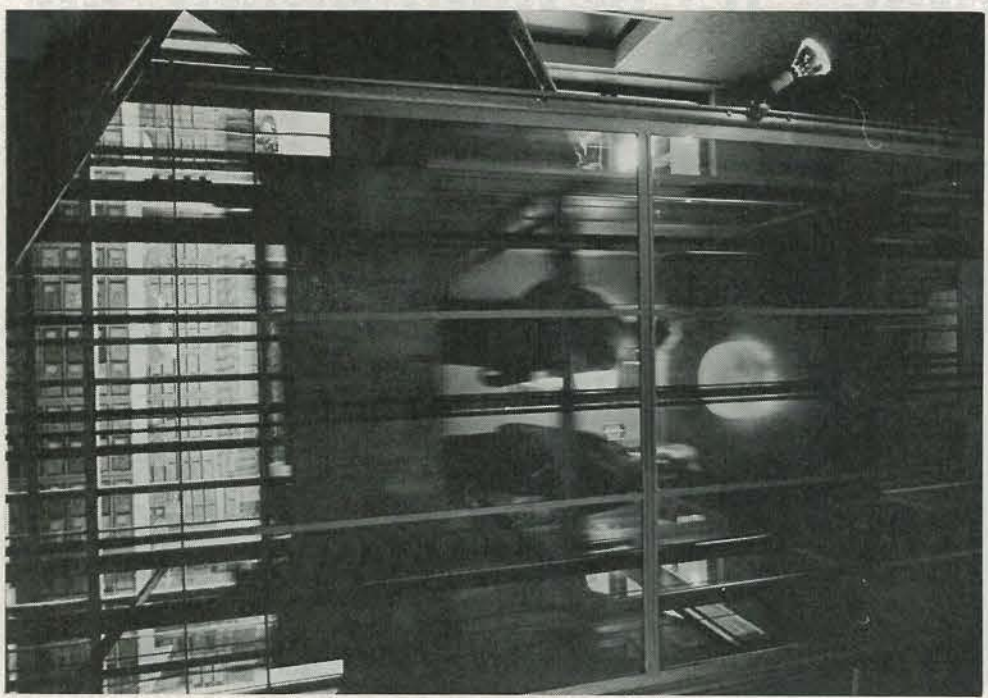
Dezelfde beroepsnaam blijkt namelijk in de praktijk in verschillende bedrijven werkzaamheden te omvatten, die in geschooldheid ver uiteen liggen.

Ongeschoold.

Zo is bij voorbeeld een draaier aan een automatische bank gewoonlijk een betrekkelijk ongeschooldde kracht. Zijn taak beperkt zich ertoe te zorgen dat de machine van voldoende materiaal wordt voorzien; het mechanisme zelf leidt verder de uitvoering van de verschillende bewerkingen. Meestal bedient zo'n draaier in de industrie meerdere machines.

Halfgeschoold.

Er zijn echter ook draaiers, die aan hogere eisen moeten kunnen voldoen. Zij moeten bij voorbeeld in staat zijn zelfstandig een werkstuk op te spannen, de bewerking zelf controleren om deze op het juiste moment te beëindigen, enz. Daarmee behoren zij tot de halfgeschooldde werkmensen. Voor hen is een opleidingsperiode van enkele weken of maanden nodig om deze techniek te leren; niet iedereen is daartoe in staat.

Ruimteruurt binnenshuis.

merkend voor ongeschoold werk is daarom dat er in de eerste plaats lichamelijke eisen worden gesteld. De psychologische eisen zijn secundair, behalve die op motorisch gebied: voldoende reactiesnelheid of vermogen om bewegingen te coördineren. Natuurlijk moet het intelligentiepeil niet te laag zijn, maar het behoort ook niet hoger dan gemiddeld te zijn.

Beroepswisseling.

De aard van het ongeschoold werk maakt grote beroepswisselingen mogelijk. De ongeschoold kan in de loop van zijn leven bij wijze van spreken als bordewasser, ponsser, zakensorteerder of aan de lopende band werkzaam zijn en nog wel in een half dozijn andere beroepen ook. Er is in deze categorie dus meer verandering, meer werkwisseling, dus ook dikwijls meer verloop dan in de andere categorieën.

Voorkeur voor fijn handwerk.

Nu is het echter een onmiskenbaar feit, dat in veel industriebedrijven het ongeschoold werk langzaamhand andere eisen is gaan stellen of gaat stellen.

Waren vroeger fysiek uithoudingsvermogen en spierkracht belangrijke aspecten voor het goed verrichten van fabrieksmatig werk, tegenwoordig zien wij dat op veel afdelingen tal van fijnere bewegingen van hand en vingers een grotere rol gaan spelen.

Dit laatste geldt zeker voor een elektrotechnische industrie als de onze. Ook het gezichtsvermogen vormt een belangrijke factor gezien de toenemende miniaturisering, die in het werk naar voren komt. De aard van het te verwerken materiaal is op de montage-afdelingen dikwijls heel anders dan in de metaalverwerkende afdelingen.

Verschuivende montagewerkzaamheden eisen naast grote nauwkeurigheid ook een fijne handvaardigheid. Daarnaast worden op andere afdelingen weer andere eisen gesteld, bij voorbeeld bij lassers, die over een bijzondere handvastheid moeten beschikken. Wat de montage betreft kunnen

wij voor sommige werkzaamheden hieraan nog toevoegen: het kleurenondercheidingsvermogen van verband met het kiezen van de juiste weersstanden, het stereoscopisch goed kunnen zien bij het maken van transitoren, en dergelijke.

Bedrijf stelt verschillende eisen.

Uit het voorgaande volgt, dat er in ons bedrijf ook voor werk op betrekkelijk eenvoudige fabrieksmatig niveau gesproken kan worden van een vrij grote verscheidenheid aan eisen, die gesteld worden in dien het werk goed gedaan wil worden.

Wij hebben reeds opgemerkt dat ongeschoold werkmeners dikwijls beschikken over verschillende soorten ervaring en routine, doordat zij vaak gewisseld hebben.

Degene, die komen solliciteren voor fabrieksmatig werk bij VDH, zijn in dit opzicht dikwijls vogels van diverse plummage en hebben vaak zeer uiteenlopende werk op ongeschoold of halfgeschoold gebied gedaan.

Men kan daarom ook niet zo gemakkelijk overzien of bepalen voor welk soort fabrieksmatig werk zij bij VDH het beste geschikt zijn. Ditzelfde geldt ook voor jeugdige werknemers, die zonder veel schoolopleiding genoten te hebben en welke redenen dan ook in de fabriek willen komen werken.

Capaciteiten van tevoren vaststellen.

Alle inleertijden kosten tegenwoordig veel geld, mede doordat de loonkosten meer en meer gaan stijgen. Met het oog hierop is het belangrijk om van tevoren zo goed mogelijk vast te stellen aan welke eisen deze sollicitanten wel en aan welke zij niet of moeilijk kunnen voldoen.

Te verwachten valt bovendien dat de aard van het werk in de elektrotechnische industrie nog talrijke ontwikkelingen zal gaan vertonen en dat men zonder nader inzicht in de capaciteiten ook van de nu nog ongeschoold te noemen werknemers deze ontwikkelingen niet snel genoeg op de voet zal kunnen volgen.

Prettig werk vormt bindend element.

Bovendien zijn de belangen van de ongeschoold werknemer er direct mee gemeemd, dat hij werk krijgt dat hem ligt en waarin hij een goed loon kan verdienen.

Indien na enige weken zou blijken, dat hij lichamelijke of motorische qua verstandelijke handvaardigheid of accuratesse, qua tempo of methode, qua bestand zijn tegen lopende bandwerk, qua vereist gezichtsvermogen voor diepte of voor kleurenvoor onderscheidingsvermogen wat betreft vorm en tekening, niet aan bepaalde minimumeisen zou kunnen voldoen en hij er dan veelal niet in slagen zal een goed loon te verdienen, bestaat er grote kans dat hij weer van werk en van werkgever gaat veranderen.

Bij juiste plaatsing van het begin af aan zal hij daartoe minder geneigd zijn. Dan ziet hij niet alleen dat het werk hem prettig en vlot afgaat, hij merkt het ook in zijn verdienste, zal daardoor eerder een blijvend goede kracht kunnen worden en ook meer mogelijkheden hebben mee te groeien in de verdere ontwikkeling van het werk op de afdelingen.

De produktiviteit wordt door zo goed mogelijke plaatsing gedient. Ook de werkster op de afdeling wordt al gauw medebetroefd door het feit of de nieuwankomende gemakkelijk of moeilijk of zelfs helemaal niet in het werk vooruit kan komen.

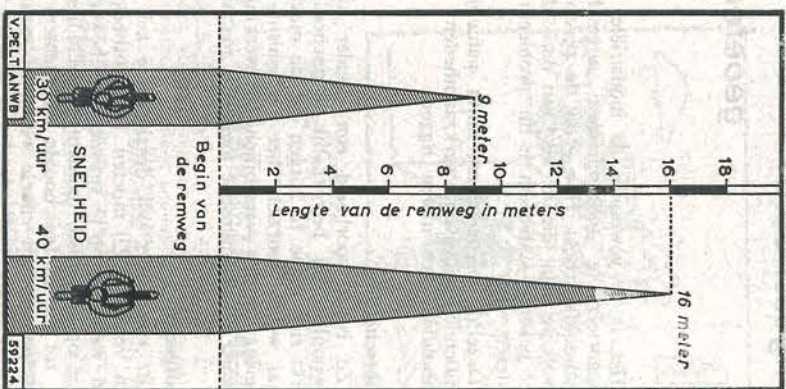
De heer J. H. Ardaseer, baas in de Bedrijfschool te Den Haag, niet binnenkort een jubileum. Op 27 februari a.s. is hij 12½ jaar bij ons werkzaam. Hartelijk gefeliciteerd.

3.86 m. per sec. 2

Een bromfietst moet voorzien zijn van twee remmen. Één van deze remmen kan een terugtraprem zijn. Bandremmen zijn goed functioneren, zij kunnen uw leven redden.

De wet schrijft voor dat de remvertraging van een bromfiet op een droge horizontale weg ten minste 3.86 m/sec 2 moet bedragen.
U kunt zelf controleren of de remmen in orde zijn door middel van een eenvoudige proef, zegt de ANWB.

REMGEN VAN DE BROMFIETS

Als u op een vlakke en nagenoeg droge weg, bij een snelheid van 30 km per uur remt, mag de remweg niet langer zijn dan 9 meter. Bij een snelheid van 40 km per uur hooguit 16 meter.

Psychotechnisch onderzoek.

Met het oog op al deze belangrijke facetten, die in toenemende mate bij de selectie van de juiste man voor de juiste plaats ook voor ongeschoold of halfgeschoold fabrieksmatig werk van steeds groter belang zijn geworden, is het noodzakelijk gebieden dat er óók voor deze categorie werknemers bij Van der Heem een psychotechnisch onderzoek werd ingeschakeld.

Sinds enkele maanden wordt dan ook degene, die bij VDH voor fabrieksmatig werk komt solliciteren, uitgenodigd om deel te nemen aan een enkele uren in beslag nemende psychotechnische testserie. Daarnaast worden andere hiërboven genoemde facetten bij de direct daarop volgende medische keuring onder de loep genomen.

Over het hiërboven genoemde psychotechnisch onderzoek willen wij graag in een volgend artikel wat meer bijzonderheden vertellen. B. Bloemans.

13 is geen ongeluksgetal!

In het kader van de Bedrijfszelfbescherming werd in het Haagse bedrijf voor het eerst een cursus EHIO (eerste hulp in oorlogstijd) georganiseerd. 13 werknemers die al bij de EHBO (eerste hulp bij ongelukken) waren aangesloten werden bereid gevonden ook deze cursus te volgen. Dat vergde veel van hun vrije tijd. Er waren al de wekelijkse oefeningen in BZB-verband en nu kwam daar nog bij twee uur per week cursus gedurende 20 weken en de nodige tijd voor theorie.

Het waren dus wel mensen die er iets voor over hebben en nu de resultaten van hun inspanning bekend zijn, willen wij u iets meer erover vertellen.
Eerst iets over de bedoeling van de EHIO.
In normale tijden kan een leek er veel toe bijdragen het lijden van medemens, die het slachtoffer worden van een ongeluk, te verlichten. Door zich te bekwalamen in de Eerste Hulp Bij Ongelukken is hij in staat belangrijke hulp te verlenen en zelfs menselijke levens te redden. Het is nu eenmaal uitgesloten, dat bij ieder ongeluk onmiddellijk medische hulp aanwezig is.

In tijden van rampen zijn er veel grotere en ook andere moeilijkheden, die een snelle en doeltreffende geneeskundige verzorging in de weg staan. Hulp van leden van EHIO zal daarom nog onmisbaar zijn dan in normale tijden. Aan de leek zal dan veel overgelaten worden wat in normale tijden niet op het terrein van de EHBO-er ligt.

Bij grote aantallen gewonden speelt de wedloop een grote rol. De eerste hulpverlening mag dan niet te veel tijd kosten. Het groepsbehoefte gaat hier boven het belang van de EHIO-er is het verlenen van eerste hulp aan en het transporteren van slachtoffers van een ramp.

Omdat de omstandigheden bij grote rampen zo verschillen van die in normale tijden zal de EHIO-er zich veelal van andere methoden moeten bedienen dan hem bij de EHBO geleerd zijn.
Dokter J. L. D. v. d. Roest, een bekwaam docent op dit gebied, werd bereid gevonden om met assistentie van de heer J. v. d. Berg, praktijkinstructeur, een cursus EHIO in ons bedrijf te geven.
Er is door ons 13-tal hard gewerkt en gelukt om de zoroer van de normale EHBO afwijkende methoden en handelingen onder de knie te krijgen.

Maandag 10 februari was de examendag.
Het Centraal Bureau EHIO wees als examinator dokter R. van Spronson aan. Uit andere bedrijven kwamen al bericht ten los over gehouden examens met 70 — 50 en zelfs maar 48 % geslaagden.
U zult kunnen begrijpen hoe verheugd wij waren na afloop van het examen bij ons te horen dat onze groep voor 100 % geslaagd was.

Het resultaat van dit examen zal ongetwijfeld de docent en zijn assistent grote voldoening hebben gegeven.
En wij brengen hulle aan de gediplomeerden, die er zoveel voor over hebben gehad om op ieder moment in staat te zijn in georganiseerd verband anderen hulp te bieden.
Dokter Van Spronson vertelde dat hij zelden zo'n enthousiaste en goed getrande groep had aange getroffen.
De behaalde waarden lingen liegen er ook niet om!

P. A. van Waasdijk
J. W. Reinoldorp
G. S. Jonkman
D. v. d. Meer
H. B. Oerdoom
J. H. G. Wiezer
I. van Dijk
W. L. M. Hoogduin
J. J. Overvliet
W. Roos
Th. A. Oosterlaken
A. Schippers
J. B. Meyer

WIE HEEFT (HAD) ER NOG IDEEËN?

Hieronder geven wij u een overzicht van de kortelings beloofde ideeën in ons Haagse bedrijf.

MAANWEG en ENAF

Een grote partij spoelelen kon door het voorstel van de heer D. J. v. d. Bent, Spoelentfabriecge, toch nog bruikbaar worden gemaakt. De materiaalbesparing die hieruit voortvloeiende leverde voor de heer v. d. Bent een beloning van f 55,— op.

Lang gewacht en stil gezweven heeft de heer D. de Jong, Meubelmakerij, nadat hij voorgesteld had om universele schuurmalleen te laten maken. Hij wist dat het lang zou duren voor zijn voorstel was bekeken. Dat is nu gebeurd. Zijn voorstel zal om verschillende redenen niet worden ingevoerd, maar het heeft er in positieve zin toe bijgedragen dat er toch universele mallen komen. Daarom werd zijn initiatief beloond met f 25,—.

Als de knoppen die de controleurs en trimmers gebruiken bij hun werk met 2 ringen versterkt worden, zouden er naar de mening van de heer F. W. Korf de Gids minder stukgedraaid worden gezien en f 25,— verdiend.

Het in de trommel vernikkelten van een bepaalde drukknop zou goedkoper zijn dan het vernikkelten in het hangbad. Een opmerking van de heer C. G. Martijn, Galvano, die hem f 20,— opleverde.
f 10,— beloning kregen de heren H. Brandwijk, Eindmontage T.C., B. Flink, Interneem, R. Lohmann, Voormontage T.C., W. L. Meijer, Spoelentfabriecge, N. v. d. Toorn, Mechanische Boekhouding, en R. v. d. Velden, Mechanische Afdeling T.C.

f 5,— beloning kreeg de heer A. G. de Man, Transformatorfabriecge, en mevrouw W. M. Vos, Public Relations.
De heer W. Chr. van Delft stelde voor

de draaplaat in de spuikasten te vervangen door een groot wiel, dat gemakkelijk is schoon te maken, en waardoor geen kartonnen platen meer nodig zouden zijn. Gedeeltelijk kon het voorstel worden toegepast, waarvoor f 20,— beloning werd toegekend.

SCHAKERS: ATTENTIE

In het bericht in het vorige VDH-tje over het komende schakertoernooi is verzuimd te vermelden dat de inschrijftijd op 1 maart a.s. sluit. 15 maart kan dan met het toernooi worden begonnen, zodat voor de fabrieksvakante de winnaar bekend kan zijn.

Schakliefhebbers dienen dus op korte termijn te beslissen of zij aan het Van der Heem schakertoernooi zullen deelnemen.

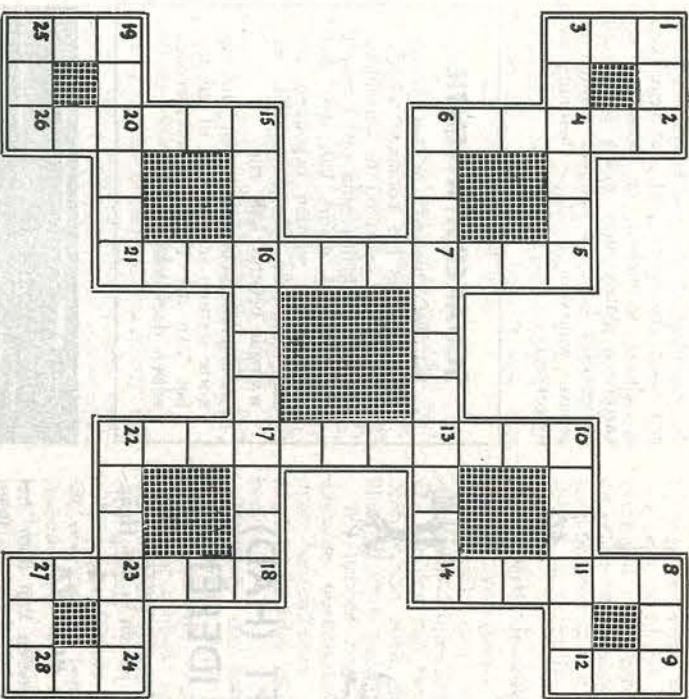

Voor de heer N. J. van Ingen, werkzaam in de afdeling Montage aan de Afdelertijlc te Utrecht, zal het donderdag 27 februari a.s. een feestelijke dag zijn. 12½ jaar is hij dan aan ons bedrijf verbonden, een feit waarmee wij hem gelukwensen.

Hartelijk dank aan Ziekentroost voor de mooie bloemstukjes die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

W. Hansler,
Bibliotheek en Archief.

theorie	praktijk
goed	goed
goed	goed
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende
goed	ruim voldoende

De woorden, die in vakjes moeten worden ingevuld, bestaan uit 3, 4, of 5 letters. Ze lopen telkens van getal tot en met het volgende getal, dus 2 verticaal is bijvoorbeeld een woord van 3 letters, en 4 verticaal begint met dezelfde als de slotletter van 2 verticaal. Bovendien is deze letter de eerste van 4 horizontaal en de laatste van 3 horizontaal. Duidelijkheidshalve duid ik de woorden hieronder telkens aan met de eerste en de laatste letter.

Horizontaal: 1—2 getemd; 3—4 costumi; 4—5 telanus; 8—9 jongensnaam; 10—11 bak om vis levend te bewaren; 11—12 klein soort hert; 6—7 oud paard; 7—13 afdeling op Java; 13—14 zuivelprodukt; 15—16 wortel; 16—17 ongekleet; 17—18 stadsvervoermiddel op rails; 19—20 vod; 20—21 telle kleur; 22—23 zuiver; 23—24 drinckbakkje; 25—26 stap; 27—28 huisdier.

Verticaal: 1—3 hoogste punt; 2—4 tam; 4—6 stop op een fles; 5—7 gemalen graan; 8—11 insect; 9—12 bedwelmende drank bij de Germanen; 10—13 meertje; 11—14 rajetoe; 7—16 bestaan; 13—17 plattegrond; 15—20 tweetal; 16—21 verbinding tussen twee stukken stof; 17—22 zwarte taaië stof; 18—23 hemelnaam; 19—25 stuk doek; 20—26 bewoner van Rusland; 23—27 bovenwand van een dak; 24—28 algemene inzet in een spel.

Oplösungen moeten uiterlijk woensdag 4 maart 1964 in het bezit zijn van mejuffrouw Hartsuiker, redactie VDH-tje Den Haag.

De volgende prijzen zijn beschikbaar: 1e prijs f 15,—, 2e prijs f 10,—, 3e prijs f 7,50, 4e, 5e en 6e prijs f 5,—.

Kredietverlening

(slot)

Wanneer u met vakantie in het buitenland bent geweest, of u hebt de verhalen daarover gehoord van anderen, dan zult u weten, dat er nergens zoveel zorg wordt besteed aan een gezellige woning als in Nederland. Geen wonder, want wij zijn met het oog op het klimaat wel heel sterk aangewezen op het leven binnenshuis. Daarom doen wij veel moeite om de woningrichting goed in orde te hebben. Daarnaast zoeken we naar de middelen die ons in huis het werk vergemakkelijken en tijd kunnen besparen en we trachten op deze wijze ook te profiteren van alle uitvindingen en technische snufjes. De begeerte naar deze artikelen groeit gestaag en dan wordt gezocht naar de middelen om die begeerte te verwezenlijken.

Laten we aannemen, dat u zich een doel voor ogen heeft gesteld en laten we voorts aannemen, dat het een nuttig doel is — een luxe object in een krappe begroting doet meer schade dan dat het plezier geeft en ook geeft het uiteindelijk weinig rust en voldoening om een hoge verplichting te moeten nakomen voor een duur artikel, dat gekocht werd „omdat de buurman er ook een heeft en ik niet achter kan blijven“ of dergelijke beweegredenen — maar dat u door omstandigheden geen gelegenheid had ervoor te sparen. In ons eerste stukje bespraken wij reeds de diverse mogelijkheden die er zijn zoals koop op arbetaling, betaalzegels, financieringsmaatschappij, persoonlijke lening en volkskredietbank. Wij wezen al eerder op de gevaren om als winstobject te worden gezien bij diverse vormen van krediet; bij de gemeentelijke volkskredietbank is dit echter uitgesloten.

Er zijn nog andere verschillen aan te wijzen, zoals de kosten die worden berekend. De vergoeding die de volkskredietbank voor haar diensten vraagt, bedraagt ongeveer de helft van de kosten bij de meeste commerciële vormen van gezinskrediet.

Het is verder interessant om te weten dat de econoom drs. A. A. van Ameringen na een ingesteld onderzoek heeft

kunnen vaststellen, dat men met geld in de hand dit bedrag op meer verantwoordelijke wijze besteedde, dan wanneer men goederen op afbetaling kocht. Dit is ook volkomen te begrijpen. Bij afbetalingskrediet is de koper gebonden aan bepaalde handelingen en beperkt in zijn keuze. Met een geldlening, verstrekt door een sociale volkskredietbank, is de leener vrij in de keuze van besteding en zal hij zijn voordeel zoeken; hij kan zelfs in vele gevallen korting bedingen. Dit pleit dus voor het geldkrediet.

U kent allen ook vast wel de ervaring in een supermarkt: bij de kassa gekomen merkt men dat men meer in het mandje heeft gepakt, dan men van plan was te kopen! Zodra iets niet meteen behoeft te worden betaald, neemt men er al vlug meer van. Dit blijkt ook het gevaar te zijn als men begint te poffen door geldebrek: een helend vlak, waarvan men steeds vlugger afgijdt naar grotere schulden. Trouwens: de zakenman die uit is op vergroting van zijn omzet, zal er weinig bezwaar tegen hebben wanneer u veel koopt, maar hij heeft soms achteraf niet veel geduld als u niet op tijd aan hem betaalt en dan is Leiden in last.

Ook hier ligt een voordeel van een lening bij een gemeentelijke volkskredietbank: als u een geproonde reden heeft waardoor u zou moeten overgaan op een lagere aflossing, is er met deze banken altijd een geschikte regeling te treffen. Zo betekent dus een gemeentelijke volkskredietbank voor u de veilige en voordelige weg.

INSTALLATIE

Donderdag 13 februari j.l. kwam de Ondernemingsraad Utrecht onder leiding van Ir. P. G. Zaaijer bijeen om twee nieuwe leden te installeren.

De heren G. H. van Beek en W. A. Welmers traden af als lid van de OR; de eerste omdat hij een maandoel functie had gekregen en dus niet meer als vertegenwoordiger van de werknemers in de raad kon blijven, de heer Welmers omdat hij onze dienst binnenkort zal verlaten.

In hun plaats werden benoemd de heren C. van Ginkel en J. Rijnsbergen. De heer Zaaijer nam afscheid van de aftredende leden en dankte hun voor de bijdragen; de nieuwe leden heette hij welkom en hij hoopte op een vruchtbare samenwerking.

Na het beantwoorden van enkele rondvraagpunten sloot de heer Zaaijer deze korte vergadering.

KRO-TV-concert

Het Amsterdams Kunstmaandorkest brengt 1 maart in het Ontspanningsgebouw Den Haag:

Ouverture Sampa van Hérold.
Air de Lia l'enfant roidigue van Debussy uitgevoerd door Antonette The-Balletmuziek uit Faust van Charles Gounod.

Aanvang concert 21.50 uur.
Einde concert 22.25 uur.
Bus 21.15 uur van H.S. naar Maanweg.
22.30 uur van Maanweg naar H.S.

Aanvragen voor gratis toegangsbevisen bij de afdeling Public Relations, Den Haag, toestel 522, vóór donderdag 27 februari 1964.

Zag u het zo?

Personenlijst in het hoofdgebouw aan de Maanweg op weg naar lozen tussen de tweede en derde verdieping.

het v.d.H.-tje

VANDER HEEM

Redacteur
C. SCHREVEL
Nr 829
28 februari 1964

O.R. MAANWEG HAD LANGE VERGADERING

Woensdag 19 februari j.l. kwam de Ondernemingsraad Maanweg, onder leiding van haar voorzitter, Ir. P. G. Zaaijer, bijeen ter bespreking van een groot aantal punten. Naast de directieafdelingen werd gesproken over werkkleding, huisvestingszaken, prestatiebeloning, muziek onder het werk en het tegengaan van het verloop van personeel. In het hieronderstaande brengen wij u verslag uit van het bespreken.

Directieafdelingen.

Hoewel, aldus de heer Zaaijer, dit nog niet voor de volle honderd procent vaststaat, lijkt het er toch wel op dat globaal gezien de resultaten van 1963 niet zullen achterblijven bij die van 1962. Als over enkele weken de definitieve cijfers met de rechte en commissarissen zijn besproken, kan meer worden medegedeeld.

Wat de tendens voor 1964 betreft is het duidelijk dat de loonsstijging hierbij een allesbeheersende factor zal vormen. Het lijkt mij juist aldus de heer Zaaijer, dat ik u enig inzicht geef in de mogelijkheden die, althans theoretisch, bestaan om de uit de loonsstijging voortvloeiende kosten op te vangen.

1. Het verhogen van de verkooprijzen.
In theorie lijkt deze mogelijkheid veel mooier dan in de praktijk. Want naast het feit dat de overheid prijsstijgingen zoveel mogelijk wil tegengaan, is het, misschien nog wel in meerdere mate, uit concurrentievervalsingen moeilijk om prijsstijgingen in te voeren.

Van deze maatregel mogen wij dan ook beslist niet veel verwachten.

2. Het vergroten van de omzet, waardoor wij de kosten kunnen drukken.
Het is een feit dat er allerlei kosten zijn die niet of niet noemenswaard wijzigen bij een grotere omzet. Voor een grotere omzet zijn in een bedrijf als het onze meer mensen nodig en dan zijn wij weer bij het bekende probleem aangekomen dat het met een krappe arbeidsmarkt moeilijk is de personeelsbezetting uit te breiden. Wij denken er op het ogenblik over, aldus de heer Zaaijer, om een proef te nemen met het laten overkomen van een klein aantal jonge Perzen. Zij zullen in Teheran worden geselecteerd en medisch gekeurd en een proeftijd in ons bedrijf aldaar doormaken om te tonen of zij geschikt zijn voor het werk dat wij hen hier zullen laten doen.

Wij zullen binnenkort het personeel, zeker op de afdelingen waarop zij komen te werken, over hun komst inlichten. Er is bij de afdeling Personeelszaken een plan om voorlichting te geven over hun land, het opleidingsniveau van deze mensen en nog andere bijzonderheden, waardoor het voor de medewerkers beter mogelijk wordt hun te helpen bij de aanpassing.

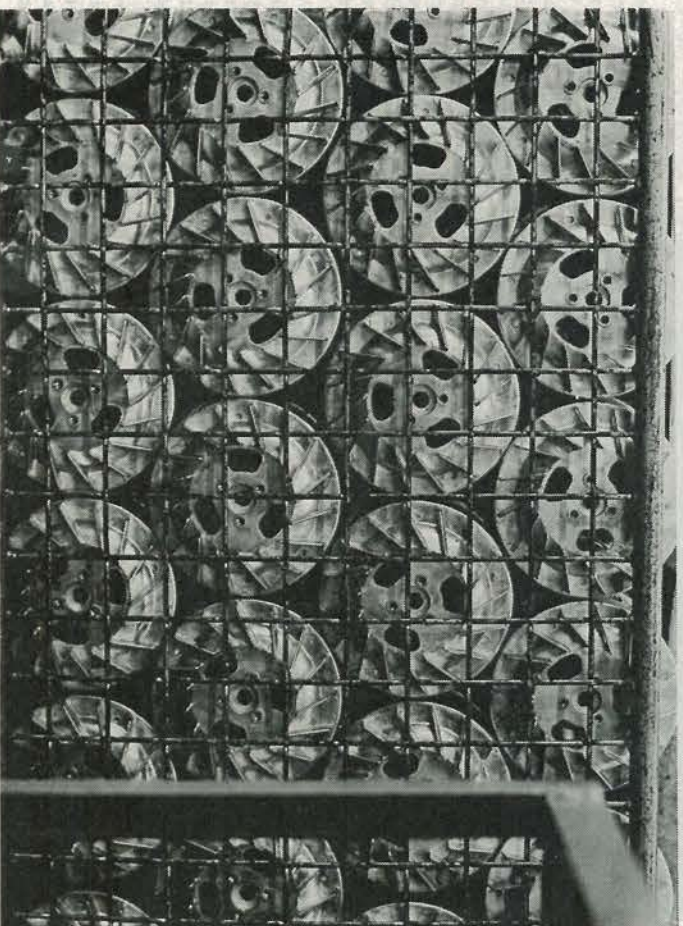
3. Wij kunnen de kostenstijging in 1964 trachten te verkleinen door de verhoging van de efficiency.

Kort gezegd betekent dit dat, naast hetgeen onze stafafdelingen op dit punt weten te bereiken, van ieder personeelslid wordt verwacht dat hij zich steeds afvraagt of hij zijn werk, bij wijze van spreken, niet slimmer kan doen.

Ongetwijfeld zult u in de komende maanden hierover nog meer horen.

Tenslotte, aldus de heer Zaaijer, wil ik u een belangrijke wijziging in onze organisatie bekendmaken, die dezer dagen gaat plaatsvinden. Om verschillende efficiencyredenen zullen zowel de ontwikkeling van een serie produkten als de daarop volgende de fabricage onder één verantwoordelijk hoofd worden gebracht. Zo zal Ir. W. J. Boot verantwoordelijk zijn voor de gehele elektrische huishoudelijke toestellen: Ir. H. Borleffs krijgt de verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling en fabricage van radio, televisie en grammofoons. Dit geldt natuurlijk alleen het technische aspect. Het verkoopbeleid zal naast de heer Boot en de heer Borleffs worden gevoerd door de heer A. H. J. L. Busquet.

ZO KUN JE HET OOK ZIEN

Ik zal nooit meer dronken wezen.

Het is de raad bekend dat er personeelsleden zijn die de werkkleding niet dragen. Dit enzel wil men bestrijden. Er wordt door de raad een aantal suggesties gedaan; de heer Zaaijer geeft de afdeling Personeelszaken opdracht deze suggesties in een regeling te verwerken, die dan op korte termijn van kracht kan worden.

Commissie Huisvestingszaken.

In de vorige ondernemingsraadvergadering, aldus de heer Zaaijer, is afgesproken dat in deze vergadering een aantal richtlijnen ter tafel zou komen, waarmee de commissie Huisvestingszaken kan en moet werken.

Vervolg pag. 3 kolom 1

IN LATIJNS AMERIKA

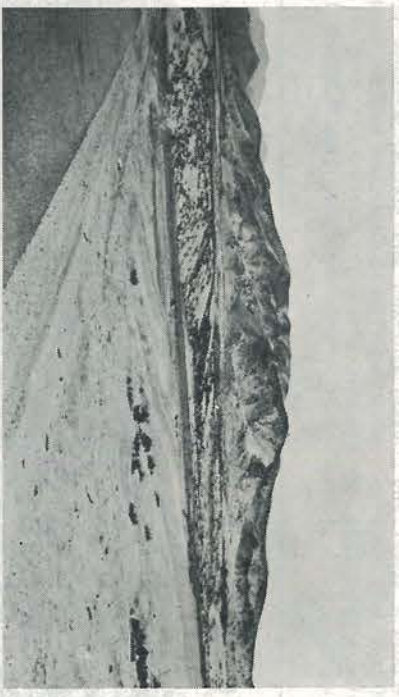
Het is zeer begrijpelijk, dat men wel eens foetert wanneer men 's ochtends, met de boterhammen achterop, op de Solex moet stappen om naar de plaats te gaan waar het werk ons wacht. Vooral bij de hoogst onangename weersomstandigheden, die de weegoden blijkbare voor ons landje „Van mest en mist en vuile koude regen“ hebben gereserveerd.

Maar het is nog iets anders, wanneer die plaatsen waar het werk moet gebeuren soms duizenden kilometers uit elkaar liggen (zonder of met vliegtuigverbinding), soms ook wel dicht bij elkaar doch slechts verbonden door moeilijk berijdbare wegen.

Een voorbeeld hiervan, dat op het eerste gezicht interessant en avontuurlijk lijkt, doch waarbij men als „sachtoffer“ flink in de rats kan zitten of zich op zijn minst zeer onbetaaglijk kan voelen, is de volgende anekdote.

Perú is een zeer groot en zeer gevarieerd land. Het is van noord naar zuid 2300 km lang en op de breedste plaats van oost naar west 1300 km breed. Het heeft bergtoppen van bijna 7000 meter hoog (in de Andes), prachtige vruchtbare valleien, ondoordringbare, kleinschalige wildernissen en onatzenbare kurkdroge woestijnen. Vrijwel de gehele kuststrook is kaal en droog: een zand- en steenwoestijn; slechts hier en daar onderbroken door wat uitlopers van de Andes, of door een koppige rivier, die ondanks zijn lange tocht vanuit de bergen toch nog wat water heeft overgehouden.

Maar er blijven toch stukken van honderden kilometers zonder één boom of plant. Die zijn bespikkeld met geraniums van vee, dat door dorst is omgekomen. Ook ziet men heel veel houten kruisjes langs de weg, daar neergezet door familieleden van chaufeurs die, door slaap of drukkende hitte overmand, van de weg zijn geraakt en omgekomen. Deze kruisjes vindt men trouwens overal in Latijns Amerika bepaald geen opwekkend gezicht, doch wel een constante waarschuwing (waarvan de Latino zich echter bijster weinig aantrekt).

Pan American Highway door de woestijn.

Langs deze weg in de woestijn moesten wij (onze Peruaanse agent Lars Stoppel en ik) ons eerste reisdoel bereiken: Piura, een stadje op circa 1500 km ten noorden van Lima. De weg is goed, zijnde een deel van de Pan American Highway, die van Mexico tot Santiago de Chile loopt, maar hij is ook bijzonder eentonig. Eens in de 1½ à 2 uur ontmoet men een tegeligger; soms ziet men heel in de verte een huisje; hier en daar komt men door een vruchtbaar, dichtbegroeid gedeelte met een rivier. Er zijn kaarsrechte stukken van zo'n 80 kilometer lengte, er zijn enkele stukken met heuvels en S-bochten.

Al geruime tijd hadden wij in angstige spanning verder gereden, voortdurend lettend op de benzine- en afstandsreder van onze wegen en op de kaart met de route naar het eerstvolgende plaatsje waar wij een benzinstation mochten verwachten.

En op ongeveer 8 kilometer voor zo'n plaatsje, juist midden in een stukje heuveland, hakkelde de motor, trok ons nog halverwege tegen de eerstvolgende heuveling op en slopte.

Nadat we elkaar enkele seconden lang verwijtend hadden zitten

aankijken (tenslotte hadden we er geen van beiden aan gedacht tijdig te tanken) kwamen we tot de akelige conclusie, dat er iets moest gebeuren.

Om in een temperatuur van ca. 37° Celsius, zonder een zuchtige wind of enige bescherming van bomen misschien wel uren te gaan zitten stoven in de hoop, dat er wel eens een auto ons achterop zou komen, was weinig aantrekkelijk. Om met een lege jerry-can zo'n anderhalf uur door „dit weer“ naar het eerstvolgende plaatsje te tippen leek al even onaantrekkelijk. Maar dit laatste was toch kennelijk het enige, dat er opzat.

Na enig geharrewar (beiden boden wij met slecht verborgten tegenzin aan de mars te aanvarden) en tenslotte fluchterij te trekken smakte onze agent het twijfelachtig genoegen de almatende vernageringskuur te mogen ondernemen.

Zuchtend begaf hij zich op weg, terwijl ik meewarig kijkend, doch inwendig uiterst verheugd, mij in de buurt van de auto in een reepje schaduw van enkele rotsen op het zand neervielde. Op het moment, dat ik mijn eerste sigaret wilde opsteken hoorde ik eensklaps een woestijnindianenkreet en opkijkend zag ik de heer Stoppel boven op de heuvel een soort krijgsdans uitvoeren.

Het tankstation.

In de mening, dat de arme ziel nu al een zomesteek had opgelopen, haastte ik mij naar hem toe en bovengekomen zag ik aan de voet van de heuvel in een kleine oase een armzalig vertalven bouwterrein met een groot reclamebord van „Coca Cola“, maar ook... met een levensgrote benzinepomp!

De foot, die de heer Stoppel daarop aan de redding brengende Indiase pompbediende gaf moet voldoende zijn geweest om deze laatste voor de rest van de week „stesta“ te laten houden.

VAKANTIESPREIDING, MAAR ANDERS ...

Veel is er al gesproken en geschreven over vakantiespreiding, ook in ons VDH-tje. Overigens terecht; het is een zaak die, vooraf passende oplossing wordt gevonden.

Over de vakantiespreiding zoals hiertoven bedoeld, wil ik het niet hebben; de spreiding waar ik u iets over wil vertellen betreft een geografische benadering van het onderwerp.

Nederland is een klein land voor wat het aantal vierkante kilometers betreft; men zal dus geneigd zijn te denken dat op dit kleine oppervlak vrijwel alle verschijnselen gelijktijdig en gelijksortig zullen optreden. Dit is echter niet zo.

Zoals bij voorbeeld het gesproken woord in Friesland, Limburg en Zeeland sterk verschilt, zo is er ook een duidelijke onderscheiding in het weer.

Indien wij tijdens onze vakantie het weerbericht horen en vermenen dat er morgen een plaatselijke bui zal vallen, dan denken wij: morgen overal regen.

Cijfers hierover, sinds 1900 verzameld, vertellen ons iets anders. Een aantal van deze gemiddelde gegevens, verdeeld in 3 groepen, vindt u weergegeven op drie kaartjes van Nederland.

Hoewel deze kaartjes voor zich zelf spreken, is een kleine toelichting niet overbodig.

Eerst de neerslag per jaar; het gaat hier om de totale gemiddelde neerslag per jaar, bijgehouden vanaf 1900.

Zone A en B waarin weinig neerslag valt is een gebied dat niet te verwarlozen is.

In het tweede kaartje is het regentype weergegeven; het geeft dus aan waar de meeste regen in een bepaalde maand valt. Weer-

gegeven is alleen de maximale regenval in de voor de vakantie belangrijkste maanden. Andere minima en maxima liggen buiten de zomere maanden en zijn dus voor dit artikelje niet interessant. Ook op deze kaart ziet u duidelijk verschillen, sommige zelfs scherp begrensd.

De laatste kaart geeft de gemiddelde maximumtemperaturen, vanaf 1900, over de drie zomere maanden aan.

Wat kunnen we nu doen met deze gegevens?

Uiteraard zijn ze alleen bruikbaar voor hem die hun vakantie in ons land doorbrengen en wel in het bijzonder voor de groep kampeerders en zomervakantiehouders, daar deze wijze van vakantiebestemming vrijwel niet aan plaats gebonden is.

Siet dat uw vakantie in augustus valt. We gaan nu eerst eens kijken naar ons kaartje met de regentypen. In zone B, waar de maximum neerslag in augustus valt, moeten we dus niet zijn!

Zone A of C heeft onze interesse, daar is de kans op droog weer veel groter!

Nu de neerslag per jaar: Hier zien we dat in Noord-Limburg en Oost-Brabant weinig regen valt en overeenkomstig met zone A uit de vorige kaart; daarenboven heeft deze streek een gemiddelde temperatuur van 23° in de zomere maanden.

De kans op droog weer in deze maand is ook aanmerkelijk groter in het westen van Zeeuws-Vlaanderen, de kop van Noord-Holland en op Texel.

Eenzelfde toepassing kunnen we opstellen voor de andere zomere maanden.

Let wel, dit is geen wet van Meden en Perzen; het zijn gemiddelde cijfers (ook in Zuid-Frankrijk is het niet altijd mooi weer!).

Mocht u aan de hand van deze kaartjes voor de komende zomer uw vakantieplaats kiezen en 1964 blijkt, in negatieve zin, sterk af te wijken van het „gemiddelde“ weer — u zit dus 14 dagen in de regen — vergeet dan dit artikelje; naam en adres van de inzender zijn onbekend bij de redactie!

Bij het ter perse gaan van dit VDH-tje gonsden de Solex-verkoopafdelingen van Stokvis en Van der Heem van de activiteiten rond de introductie van de nieuwe Solex-Ami op de RAI voor tweewielers die vanmorgen in Amsterdam is geopend.

In ons volgend nummer hopen wij u uitvoerig over het Solex-nieuws van het jaar te kunnen inlichten.

VERVOLG VAN PAG. 1

De heer Van Duren leest deze richtlijnen voor, waarna een gesprek resulteert in het verzoek aan de voorzitter om de leden van de raad een afschrift van deze richtlijnen te verstrekken, teneinde deze goed te kunnen bestuderen. In een volgende vergadering kan dan tot afhandeling van een en ander worden overgegaan. Aldus wordt besloten.

Commissie Prestatiebeloning.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Borleffs, die de leiding heeft van de commissie Prestatiebeloning.

De heer Borleffs deelt mede dat het de taak van de commissie is een systeem van prestatiebeloning te maken voor de productiefactoren van de Telco. Met het onderzoek hiervoor, aldus de heer Borleffs, is men thans zover gevorderd dat in de komende periode van 6 weken nadere details zullen worden uitgewerkt over een zogenaamd multi-factor systeem, dat in hoofdzaak gebaseerd is op de punten: productiefactoren van het werk zijn en het nakomen van het gestelde budget. Na deze 6 weken

zal het opgezette systeem gedurende 3 maanden worden beproefd zonder dat dit enige consequentie heeft voor de beloning van betrokkenen. Het personeel dat hiermee te maken krijgt zal tijdig en volledig van het „hoe en waarom“ op de hoogte worden gebracht; op het ogenblik zijn wij echter nog niet zover.

De opmerking wordt geplaatst dat van vergaderen van de Muziekcommissie geen mingsraad in deze commissie benoemde medewerkers reden is te vragen of het nog wel zin heeft deze commissie te laten bestaan.

Na enige discussie over deze kwestie besluit de raad dat de muziekcommissie zal worden opgeheven. De secretaris zal een en ander schriftelijk regelen. Afdeling Personeelszaken krijgt opdracht na te gaan of het geven van muziek onder het werk nu verloopt zoals indertijd is afgesproken.

Muziekcommissie.

Indertijd, aldus memorieren enkele raadsleden, is de Ondernemingsraad Maanweg gevraagd suggesties te doen over het aantrekken van personeel, wat inmiddels gebeurd is.

De raad zou ook graag, dit op grond van een eerder getane toezegging, nader worden ingelicht over het verdere verloop van het personeel, teneinde te kunnen nagaan of de Ondernemingsraad ook op dit punt haar positieve bijdrage kan leveren.

De heer Zaaier geeft afdeling Personeelszaken opdracht tijdig voor de volgende vergadering de nodige gegevens beschikbaar te hebben om de raad te informeren.

Rondvraag.

Bij de rondvraag wordt de aandacht gevestigd op het steeds nijpender wordende parkeerprobleem. Een van de raadsleden vraagt of het mogelijk is het terrein naast de Gereedschapsmakerij te egaliseren om ook hier te kunnen parkeren.

De heer Zaaier zegt te hebben vernomen dat dit een kostbare kwestie zal worden, waarvan het de vraag is of het antwoord is dit geld uit te geven, omdat dit stuk terrein nog altijd gereserveerd is voor uitbreiding.

Overigens is, aldus de voorzitter, na overleg met de gemeentelijke instanties besloten ook in de Saturnusstraat parkeerstrepen aan te brengen, terwijl er toestemming zal worden verleend om de parkeervakken op de Maanweg te versmalen. Dit zal ongetwijfeld meer parkeerplekken geven.

INHEEMSE ZAKEN

Technische Dienst Maasticht in de carnavalsdagen.

Wat denkt u? Hebben ze maandag 10 en dinsdag 11 februari gewerkt?

Er is inderdaad op maandagochtend en dinsdagochtend gewerkt, maar er is ook gebruik gemaakt van de mogelijkheid om halve snipperdagen op te nemen.

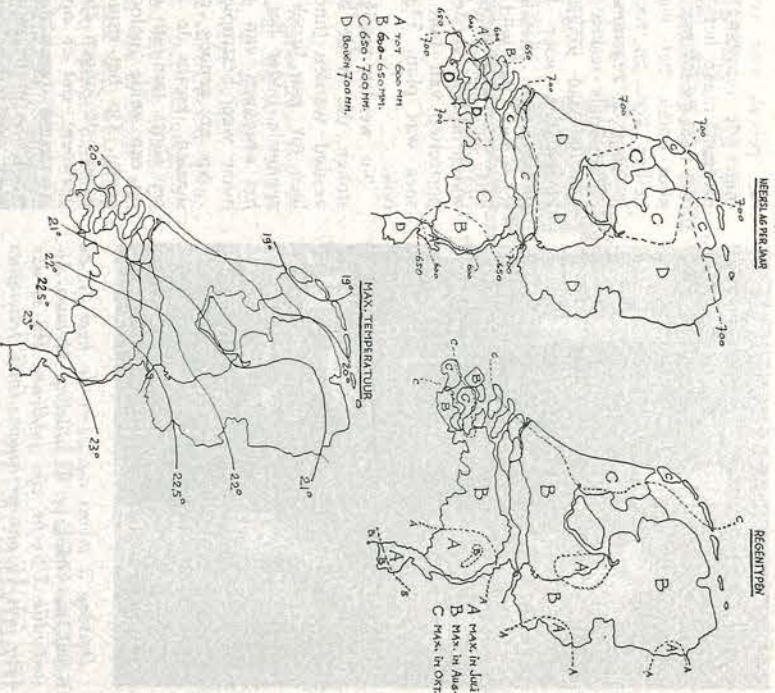
De chef, heer Penders, geen Limburger, maar wel „verlimburgst“ door zijn Maastrichtse vrouw, vertelde dat zij die beide ochtenden de luxaflegordijnen bij de Technische Dienst stijf dicht hadden gedaan.

De reden: als „echte“ Limburgers ontdekt hadden dat er in carnavalstijd werd gewerkt, waren ze zeker voor de ramen van onze Technische Dienst gaan staan, een in geheel Nederland bekend gebaar makend met de wijsvinger naar het voorhoofd.

Functiewijzigingen.

Per 15 april a.s. zal de heer Th. Lith, thans chef van de afdeling Nabewerking bedrijfschef van de Kastenfabriek Den Haag zijn.

De heer W. Vervloet is per 1 april a.s. benoemd tot chef van de afdeling Nabewerking Den Haag.

Dinsdag 3 maart a.s. niet de heer G. de Graaf, werkzaam op de afdeling Metaal, Abstederdijk Utrecht, zijn jubileum. Hij is dan 12½ jaar bij ons werkzaam. Onze felicitaties gaan hierbij.

ERRES MALAYA

Vanuit het verre Malaya een brief voor het VDH-tje, maar niet over televisie-reparatie. Dat gebeurt hier net als in Nederland. Het enige verschil is dat men hier niet aan tafels werkt. Het zijn en blijven Oosterlingen, dus laag bij de grond. De tafel waarop zij repareren is dan ook beslist niet hoger dan 40 cm en hun stoel, die ze praktisch niet gebruiken (op de hurken gaat het veel beter), is een soort Kleuterstoelje, ongeveer 15 cm hoog. Een vreemd gezicht is het hun zo te zien werken, maar ik heb het zelf ook geprobeerd en het gaat prima.

Als vreemdeling kijk je hier in Singapore je ogen uit. Overal auto's en mensen van veleletypen: Indiers, Pakistans, Maleiers, Chinezen en blanken. Overal winkels, want als er maar een gaatje is, drijft een Chinese handel.

Singapore is een vrijhaven; dit houdt in dat alles hier te koop is en goedkoop. Een voorbeeld: er zijn hier 68 merken televisietoestellen in de handel. Merken van heel de wereld. Japan, Amerika, Australië, Engeland, Duitsland en Nederland exporteren hier hun toestellen.

Zaterdag is hier nog geen vrije dag. Er wordt dan gewoon gewerkt. Wel zijn hier veel andere vrije dagen, want door al die rassen zijn er heel wat feestdagen. Zo was 28 januari een Indische feestdag, Thai Pusam. Vraagt u mij niet wat het betekent, want ik kan het niet zeggen. Alhoewel ik alles van het begin tot eind gezien heb, weet ik ook niet wat de diepere grondslag van dit alles is; daar een Chinees mijn gids was. Deze wist hiervan zelf niet veel.

Om u een kleine voorstelling te geven, vertel ik u het vanaf het begin.

bij gebrek aan een rivier, poedelnaakt onder de tunslang gezet. Het klinkt wel profaan, maar het was zo. De bol werd nog ingesmeerd met een soort bruine klei, alles onder het waakzaam oog van de heilige koe, en toen ging het de tempel in voor de zegening door de priester.

Immiddels waren in een ander gedeelte van de stad jongemannen zich aan het klaarmaken voor hun pelgrimstocht. Zij torsten een metalen gevaarte op hun schouders, dat wild uitstond en bevestigd was aan hun middel. Boven hun hoofd waren allerlei versierden aangebracht met portretten van hun Hindoegod. De doorsnee was pl.m. 1½ meter en de hoogte ook.

Nu werden hierin allemaal naalden gestoken, die in de bloote borst en rug bevestigd werden (hun kleding bestond alleen uit een broekje en schoenen). Dit gebeurde onder het eentonig getruun van het opzegen van geboden en het steeds maar weer beestooten met heilige as.

Als er genoeg naalden (ongeveer 50) inzaaten, kwam de muziek eraan te pas: een soort tam-tam en een klarinet, waaraan een wilde melodie ten beste werd gegeven. Op het ritme van de drummuziek dansde de jongen en werd hierdoor zo opgezet, dat er op een gegeven ogenblik een naald dwars door zijn wang gestoken werd, die in de mond uitkwam en daarna door de andere wang weer naar buiten. Ten overvloedige ging er nog een door de uitgestoken tong. Deze naalden waren van tevoren heet gemaakt.

Om alles nog completer te maken, werden er met veiligheidsspelden kerstboomballen aan zijn borst gehangen en een ketting aan de naald door de wang.

Zo toegetakeld ging het in processie naar de tempel, een afstand van ongeveer 5 kilometer. Voorop de muziek, dan wat afbeeldingen van goden en vervolgens de drager van de Kavadis (zo heet zo'n gevaarte). Erachter en eromheen liepen vrienden, familie en kennissen. Dit gebeurde afwisselend en lopend onder het ritmisch handgeklap van de omringende supporters. Heel normaal was het als men hier 4 uur over deed. Tenslotte volgde nog een wilde omgang door de tempel en dan, verlost van alle naalden, de zegening van de priester.

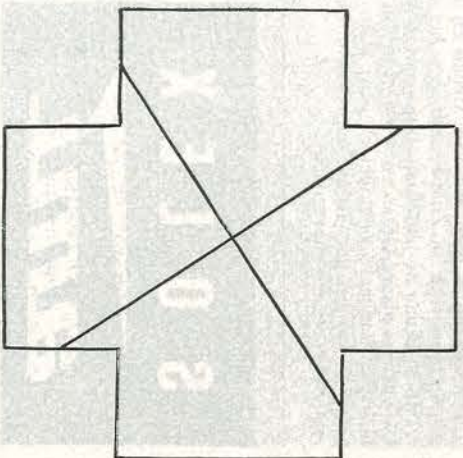
Dit alles is een soort boetedoening. Aan zo'n kavadis werkt men een heel jaar.

Hierbij laat ik het voor vandaag. Een volgende keer iets over Kuala Lumpur, een uur vliegen van Singapore, de hoofdstad van Malaya, verwijderd.

Veel groeten van mij voor alle bekenden en mij onbekende Van der Heemers.

W. Philippa.

Oplissing puzzel 117

Pensioenfonds

Ingevolge het bepaalde in artikel 10 van de Statuten wordt het Bestuur u uit tot bijwoning van de elfde

ALGEMENE VERGADERING VAN DEELNEMERS in de „Stichting Pensioenfonds Van der Heem“ te houden op woensdag 4 maart 1964 om 17.25 uur in de kantine van de Kastenfabriek.

Agenda:

1. Opening.
2. Vaststelling van de notulen van de Algemene Vergadering van deelnemers, gehouden op 22 mei 1963.
3. Ingekomen stukken en mededelingen.
4. Verslag van het Bestuur over 1963.
5. Vaststelling van de Balans per 31 december 1963 en de Staat van Baten en Lasten over 1963.

Het verslag, de balans en de staat van baten en lasten over 1963 liggen voor de deelnemers ter inzage bij de administrateur van het Pensioenfonds.

Wij zullen het op prijs stellen, indien u eventuele vragen of opmerkingen van te voren wilt inzenden aan de administrateur van het fonds, teneinde het Bestuur in de gelegenheid te stellen tot een vlotte behandeling van de vragen te komen.

HARTELIJK DANK!

Voor de vele goede wensen en de mooie truit-bak, ontvangen bij de geboorte van ons dochtertje Ellen, zeggen wij het personeel van de fabriek Sneek hartelijk dank.

R. van Tilburg.

Zag u het zo?

Een groot aantal solexrijtuigen in afwachting van verdere bewerking.

het V.D.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Redacteur
C. SCHREVEL
N. 830
6 maart 1964

Naast zwarte nu ook blauwe Solex

In het VDH-tje van vorige week beloofden wij u deze week terug te komen op het Solex-nieuws van dit jaar: de verschijning op de Nederlandse markt van de nieuwe loot aan de Solex-stam: de Solex-ami. Nieuw leven in het voorjaar is iets dat wij mensen maar al te vaak als iets vanzelfsprekends beschouwen. Wij vergeten maar al te gemakkelijk hoeveel zorg en moeite er achter iedere tulp of narcis steekt die in deze

weken wat achterevoers en bijna vanzelfsprekend in onze stadstuinjes tevoorschijn komt.

Zo is ongetwijfeld ook de Solex-ami het resultaat van heel wat voorbereidende zorg en misschieen zelfs wel van slapeloze nachten.

Het begon allemaal zo eenvoudig. Ik kan me zo voorstellen, dat iemand eens een keer de opmerking plaast: Het valt me op dat je de laatste tijd zoveel jonge meisjes op een Solex ziet rijden. Die opmerking moet op de juiste tijd in goede aarde zijn gevallen. Want de molen ging draaien! In nauw overleg met onze verkooporganisatie R. S. Stokvis & Zonen N.V. in Rotterdam werden middelbare scholen geënguleerd om al dan niet een bevestiging te krijgen van

Bij de Eerste Nederlandse Autorijtuifabriek staat onze jongste tely al stevig op zijn poeties.

vast te staan, dat juist de kleur blauw niet alleen aanspraak kon maken op een zwak, maar bovendien nog op een warm plekje in het teenhart. En zijn wij een bedrijf dat teeners in de kou laat staan?

In het nieuwe seizoen zullen wij naar de gunst dingen van alle teeners, twens en van iedereen die zich tot deze categorieën wil rekenen. Onze troef zal onweerstaanbaar zijn: de Solex-ami!

16 jaar Solex in vogelvluicht

1948: 8 juni mededeling in VDH-tje en Nederlandse pers dat Van der Heem gestart is met de productie van de Solex.

1949: Urtigfite van een maandblad voor alle Rijwiel-Solex-berijders. Om praktijkervaring op te doen wordt voor personeelsleden de mogelijkheid in het vooruitzicht gesteld een Solex van het bedrijf te gaan berijden. Wekelijks moet een rapport worden ingeleverd.

1950: De Nederlandse Christelijke Reisvereniging organiseert een Solex-zeedaagse door Nederland. Solex-rally naar Schiphol. Eerste VDH-Solex-rit. Eerste Solex-rit worden geëxporteerd.

1951: Verbeterde Solex op de RAI. Gram-mofcomplot met het Solex-tied ziet het daglicht. 29 maart: 50.000ste Solex. Jubileumrally (25-jarig bestaan VDH) naar Schiphol. Ook Urechtse werkmakers op de Solex.

1952: Solex ook in groene uitmonstening. Inruilmotor op de markt.

1953: VDH-Solex-team wint merkenbokaal.

1954: 100.000ste Solex. Vergrote tank, verlikkerlicht, sterkere motor, terugtraprem.

1955: 2 Haagse journalisten op de Solex van Kaapstad naar Den Haag.

1956: 200.000ste Solex. Meest verkochte bromfiets in Nederland.

1957: Gouden Solex op de RAI.

1958: Ruim 100 Solexen snorren door Haagse dreven tijdens de jaarlijkse Solex-rally. Jacques Tari brengt in de film Mon Oncle Solex op het witte doek.

1959: Rust voor het grote nieuws van De Solex-oto! Vol-automatische koppeling.

1961: Twaalfde Solex-rit. Postbeambten in Spanje op de Solex. Solex-oto de Luxe in de handel.

1962: Solex-tester van reactievermogen op de Femina-huisoutbeurs.

1963: 500.000ste Solex!

1964: Solex-ami op de markt.

TROUW

● een typisch vrouwelijke kleur is, ● het symbool is van trouwe vriendschap, ● een rustig en tevreden gevoel geeft. Reden te over om aan te nemen dat de combinatie Solex-ami en blauw een bijzonder gelukkige is.

BLAUW

Toen ik een dezer dagen aan iemand vroeg om een typering van de kleur blauw, kwam prompt de reactie: Blauw is trouw.

Om eens na te gaan in hoeverre deze uitspraak verantwoord was ben ik mijn licht op gaan steken bij onze Psychologische Dienst. Daar kreeg ik te horen:

- een typisch vrouwelijke kleur is,
 - het symbool is van trouwe vriendschap,
 - een rustig en tevreden gevoel geeft.
- Reden te over om aan te nemen dat de combinatie Solex-ami en blauw een bijzonder gelukkige is.